

ZARZĄDZENIE Nr 9/2016
WÓJTA GMINY RYTWIANY
z dnia 29 lutego 2016r.

w sprawie wprowadzenia Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego w budynku Urzędu Gminy Rytwiany przy ul. Staszowska 15, 28 – 236 Rytwiany.

Na podstawie art.33 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz.1515) § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719), Wójt Gminy Rytwiany zarządza, co następuje:

§ 1

Wprowadza się Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego w budynku Urzędu Gminy Rytwiany, przy ul. Staszowskiej 15 stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

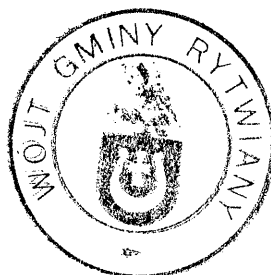
Zobowiązuje się wszystkich pracowników Urzędu Gminy Rytwiany do zapoznania się z treścią Instrukcji oraz do stałego przestrzegania zawartych w niej ustaleń.

§ 3

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Gminy Rytwiany.

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WOJTA GMINY
mgr Grzegorz Forkusiewicz

INSTRUKCJA

Bezpieczeństwa Pożarowego

dla
BUDYNKU URZĘDU GMINY
w Rytwianach przy ul. Staszowskiej 15,
28-236 Rytwiany

Specjalista d/s P.Poż.
mgr inż. pol. Andrzej Rybak
tel. 516/553 483

Luty 2016 r.

URZĄD GMINY RYTWIANY
28-236 Rytwiany, ul. Staszowska 15
woj. świętokrzyskie
...tel.(015)-864-79-30; tel./fax 864 79 33
NIP 866-12-08-144 REGON 000542965
Nazwa Firmy - Pieczęć

Instrukcja wchodzi w życie z dniem podpisania i obowiązuje wszystkich pracowników.

Rytwiany, dn. 01.03.2016r......

WÓJT GMINY

mgr Grzegorz Forkostewicz

.....
(podpis właściciela)

Karta aktualizacji

<i>Data aktualizacji</i>	<i>Zakres aktualizacji (krótka treść)</i>	<i>Podpis osoby uprawnionej</i>

SPIS TREŚCI

Lp.	Rozdział	Nr str.
I.	Postanowienia wstępne.....	7
II.	Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu i sposobu użytkowania	
1.	Ogólna charakterystyka obiektu	10
2.	Zagrożenia pożarowe w obiekcie	19
3.	Przyczyny powstawania pożarów i kierunki jego rozprzestrzeniania ..	21
4.	Zadania i obowiązki w zakresie ochrony ppoż. pracowników w zależności od zajmowanego stanowiska, pełnionej funkcji lub rodzaju wykonywanej pracy.....	24
III.	Zabezpieczenie obiektu w urządzeniach przeciwpożarowe i gaśnice	27
IV.	Zasady postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia	36
V.	Zasady zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo	38
VI.	Zasady prowadzenia ewakuacji i sposoby jej praktycznego sprawdzenia	41
VII.	Plan obiektu.....	48
VIII.	Organizacja i zasady zaznajamiania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi	52
IX.	Wykaz przywołanych obowiązujących aktów prawnych	54
X.	Załączniki	55

I. Postanowienia wstępne

Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia i mienia przed pożarem lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez :

- 1/ Zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
- 2/ Zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia,
- 3/ Prowadzenie działań ratowniczych.

Ochrona życia zdrowia ludzkiego oraz dorobku materialnego i kulturalnego społeczeństwa przed pożarami jest obowiązkiem władzy i administracji państwowej, instytucji państwowych i prywatnych, organizacji społecznych oraz każdego człowieka.

1. Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego dla Urzędu Gminy jest wewnętrzną regulacją, w której właściciel określa obowiązki pracowników, zasady działania i zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Instrukcja stanowi istotny element działań mających na celu zapewnienie wymaganego stanu ochrony przeciwpożarowej w obiekcie.
2. Celem Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego jest określenie zadań i obowiązków w zakresie ochrony przeciwpożarowej, zapewniających właściwe warunki bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie przy powszechnym udziale wszystkich pracowników.
3. Przestrzeganie postanowień zawartych w instrukcji należy do podstawowych obowiązków wszystkich pracowników bez względu na zajmowane stanowisko i rodzaj wykonywanej pracy.
4. Instrukcja Bezpieczeństwa Pożarowego obowiązuje również pracowników innych zakładów (przedsiębiorstw) wykonujących prace zlecone lub umowne na terenie obiektu.
5. Przestrzeganie wymogu zapoznania pracowników zakładów obcych z treścią Instrukcji, należy do obowiązków kierowników tych komórek organizacyjnych, które zawierają umowę z tymi zakładami.
6. Realizacja określonych w regulaminie obowiązków i zasad działania podlega kontroli przez kierowników jednostek i komórek organizacyjnych, pracownika prowadzącego sprawę ochrony przeciwpożarowej, a także okresowo kontroli i analizie przez zespół Komisji Pożarowo -Technicznej.

Zgodnie z § 6. 1. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, właściciele zarządcy lub użytkownicy obiektów bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe, przeznaczonych do wykonywania funkcji użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjnych, magazynowych oraz inwentarskich, zapewniają i wdrażają instrukcję bezpieczeństwa pożarowego, zawierającą:

- 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem;
- 2) określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym;
- 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
- 4) sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
- 5) warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania;
- 6) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji;
- 7) zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
- 8) plany obiektów, obejmujące także ich usytuowanie, oraz terenu przyległego, z uwzględnieniem graficznych danych dotyczących w szczególności:
 - a) powierzchni, wysokości i liczby kondygnacji budynku,
 - b) odległości od obiektów sąsiadujących,
 - c) parametrów pożarowych występujących substancji palnych,
 - d) występującej gęstości obciążenia ogniowego w strefie pożarowej lub w strefach pożarowych,
 - e) kategorii zagrożenia ludzi, przewidywanej liczby osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach,
 - f) lokalizacji pomieszczeń i przestrzeni zewnętrznych zaklasyfikowanych jako strefy zagrożenia wybuchem,
 - g) podziału obiektu na strefy pożarowe,
 - h) warunków ewakuacji, ze wskazaniem kierunków i wyjść,

- i) miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, kurków gazowych instalacji gazowej, materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz miejsc usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
 - j) wskazania dojazdów do dźwigów dla ekip ratowniczych,
 - k) hydrantów zewnętrznych oraz innych źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - l) dróg pożarowych i innych dróg dojazdowych, z zaznaczeniem wjazdów na teren ogrodzony;
- 9) wskazanie osób lub podmiotów opracowujących instrukcję.
2. Warunki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz plany, o których mowa w ust. 1 pkt 8, w stosunku do obiektów i terenów wymienionych w § 28 ust. 1, są przekazywane do właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej w celu ich wykorzystania na potrzeby planowania, organizacji i prowadzenia działań ratowniczych.
3. Sposób przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2, powinien zapewnić możliwość ich natychmiastowego wykorzystania na potrzeby prowadzenia działań ratowniczych.
4. Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej może zwolnić właściciela, zarządcę lub użytkownika obiektu z przekazania dokumentów, o których mowa w ust. 2, jeżeli nie spowoduje to niespełnienia wymagań, o których mowa w ust. 3, oraz żądać ich uzupełnienia w uzasadnionych przypadkach.
5. Dokumenty, o których mowa w ust. 2, mogą być przekazywane w formie elektronicznej.
6. Instrukcja, o której mowa w ust. 1, może stanowić w obiektach produkcyjnych, magazynowych i inwentarskich część instrukcji technologiczno-ruchowej, a w obiektach znajdujących się na terenach zamkniętych, służących obronności państwa oraz obiektach zlokalizowanych na terenach zakładów karnych i aresztów śledczych część planu ochrony lub działań ratowniczych.
7. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego jest poddawana okresowej aktualizacji, **co najmniej raz na 2 lata**, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.
- Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna się znajdować w miejscach dostępnych dla ekip ratowniczych.

II. **Warunki ochrony przeciwpożarowej wynikające z przeznaczenia obiektu i sposobu użytkowania**

1. Ogólna charakterystyka obiektu.

Budynek Urzędu Gminy w Rytwianach jest to budynek o 3 kondygnacjach nadziemnych bez podpiwniczenia. Na parterze znajdują się archiwa, USC, sala konferencyjna i pomieszczenia biurowe. I i II piętro pomieszczenia biurowe. Liczba osób zatrudniona w UG w Rytwianach znajdująca się w obiekcie – 32 os. Budynek wykonany jest metodą mieszaną o konstrukcji żelbetowo-murowanej. Konstrukcja dachowa drewniana pokryta blachą. Główne elementy konstrukcyjne budynku wykonane z materiałów niepalnych. Budynek UG w Rytwianach zalicza się do budynków ZL III oraz ze względu na wysokość do obiektów niskich.

Odległość od najbliższego budynku 1 m.

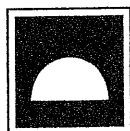
Parametry budynku:

- powierzchnia zabudowy – 402 m²,
- powierzchnia użytkowa – 988 m²,
- wysokość – 10 m,
- kubatura – 3618 m³.

Obiekt posiada następujące instalacje:

- elektryczną,
- uziemień i instalacji odgromowej,
- instalację kominową, wentylacyjną,
- instalację gazową.

Szafka gazowa i kurek główny zlokalizowana na elewacji budynku przy wejściu do pomieszczenia technicznego. Oznakowany znakiem przeciwpożarowym.

Źródłem ciepła instalacji centralnego ogrzewania jest kocioł gazowy Ferroli Pegasus F268ELBEF II o mocy grzewczej 68 kW. Kocioł zlokalizowany jest w pomieszczeniu kotłowni zamykanej drzwiami prowadzącymi na zewnątrz budynku. W kotłowni zainstalowano GAZEX – aktywny system bezpieczeństwa.

Instalacja gazowa budynku zasilanego z sieci gazowej powinna mieć zainstalowany na przyłączy kurek główny, umożliwiający odcięcie dopływu gazu. Kurek główny powinien być zainstalowany na zewnątrz budynku w wentylowanej szafce co najmniej z materiału trudnozapalnego przy ścianie, we wnęce ściiennej, w miejscu łatwo dostępnym i zabezpieczonym przed wpływami atmosferycznymi, uszkodzeniami mechanicznymi i dostępem osób niepowołanych.

Pomieszczenia przeznaczone do instalowania kotłów na paliwo gazowe lżejsze od powietrza powinny odpowiadać wymaganiom rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, a także odpowiadać wymaganiom określonym w Polskiej Normie.

Dla pomieszczeń z kotłami o mocy cieplnej powyżej 60 kW czyli kotłowni obowiązują następujące wymagania:

- Usytuowanie kotłowni powinno być możliwe centralnie w stosunku do ogrzewanych pomieszczeń na kondygnacji najniższej lub najwyższej jako specjalnie wydzielone pomieszczenie z co najmniej jedną ścianą zewnętrzną. Dla budynków o liczbie kondygnacji większej od 4, kotłownia powinna być zlokalizowana na najwyższej kondygnacji z lekkim stropem niepalnym, ułożonym na konstrukcji nośnej.
- Wysokość kotłowni powinna wynosić minimum 2,5 m.
- Kotłownia powinna mieć zapewnioną wentylację nawiewną i wywiewną grawitacyjną.

Wentylacja ta służy dostarczeniu odpowiedniej ilości powietrza do spalania oraz utrzymaniu świeżości powietrza w pomieszczeniu. Strumień powietrza niezbędnego do spalania paliwa gazowego wynosi 1,6 m³/h na 1 kW zainstalowanej mocy kotłów. Strumień objętości powietrza wywiewanego powinien wynosić minimum 0,5 m³/h na 1 kW zainstalowanej mocy kotłów. Powierzchnia otworów lub kanałów nawiewnych powinna być równa co najmniej 5 cm² na kW nominalnej mocy cieplnej, lecz nie mniej niż 300 cm².

Powierzchnię otworu nawiewnego można określić z następującej zależności:

$$A_n = 0,5 \cdot Q_K \text{ [cm}^2\text{]}$$

gdzie:

A_n - powierzchnia otworu nawiewnego, [cm²],

Q_K - moc kotłowni, [kW].

Kotłownia powinna posiadać niezamykane otwory wywiewne umieszczone możliwie blisko stropu, gdyż w tym miejscu gromadzą się tlenki węgla. Powierzchnie otworów wywiewnych można obliczyć jako połowę powierzchni otworów wywiewnych lecz nie mniej niż 200 cm².

Powierzchnie otworu wywiewnego należy przyjmować zgodnie z zależnością:

$$A_w = 0,5 * A_n \text{ [cm}^2\text{]}$$

W kotłowniach z urządzeniami gazowymi pobierającymi powietrze do spalania z pomieszczenia i grawitacyjnym odprowadzaniem spalin, stosowanie mechanicznej wentylacji wyciągowej jest zabronione. Można stosować wentylację mechaniczną nawiewno-wywiewną zblokowaną, co oznacza, że w momencie uruchomienia się wentylacji wywiewnej włącza się natychmiast wentylacja mechaniczna nawiewna o wydajności równej co najmniej wydajności wentylacji wywiewnej. W przeciwnej sytuacji w kotłowni wystąpi podciśnienie i zasysanie spalin z kotła do kotłowni. Urządzeń wentylacji nie wolno zamykać i przesłaniać. Otwór napływu może być zaopatrzony w urządzenie zamykające. W stanie całkowitego zamknięcia dopływ powinien wynosić minimum 30% dopływu w stanie całkowitego otwarcia. Wywiew powinien być wymuszony pod sufitem dla gazów lżejszych od powietrza. Ogniodporność przewodów wentylacyjnych powinna wynosić minimum 60 min w kotłowni. Przewody wentylacyjne z kotłowni nie powinny być połączone z innymi urządzeniami wentylacyjnymi i nie mogą obsługiwać innych pomieszczeń.

Ustawienie kotłów w kotłowni powinno być dokonane z zachowaniem następujących zasad:

- odległość między ścianą, w której są umieszczone otwory wentylacji nawiewnej, a palnikami kotłów nie może być mniejsza niż 1,5 m,
- odległość między kotłami nie może być mniejsza niż 0,5 m,
- kotłów nie należy zestawiać z sobą.

Kotły należy instalować w taki sposób, aby odległość między przegrodą, w której są umieszczone otwory wentylacji nawiewnej, a palnikami kotłów była nie mniejsza niż 1,5 m. Odległości tylnych i bocznych ścian kotłów od ścian pomieszczenia kotłowni powinny być nie mniejsze niż 1,5 m. Kotły należy ustawiać na fundamencie wystającym ponad posadzkę podłogi o co najmniej 0,05 m i okrawędziowanym krawężnikiem stalowym. Kotłownia powinna mieć oświetlenie naturalne, możliwie na przód kotłów oraz oświetlenie sztuczne. Powierzchnia okien powinna stanowić co najmniej 1/15 powierzchni podłogi. Kubatura kotłowni powinna być taka aby obciążenie mocą cieplną zainstalowanych kotłów na jednostkę kubatury nie przekroczyło 4,65 kW/m³.

Pomieszczenie kotłowni powinno mieć drzwi zewnętrzne lub łatwy dostęp do klatki schodowej spełniającej wymagania drogi ewakuacyjnej. Drogi ewakuacji z kotłowni powinny być zgodne z wymogami warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki. Pomieszczenie kotłowni powinno stanowić wydzieloną strefę pożarową. Wymagania minimalne odporności ogniowej są następujące:

- ściany i stropy zlokalizowane w budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej powinny mieć odporność ogniową co najmniej 60 min, a zamknięcia otworów - min 30 min, natomiast w budynkach wysokościowych - 120 i 60 min.
- podłoga powinna być wykonana z materiałów niepalnych,
- przejścia przewodów przez ognioodporne ściany i stropy powinny zapewniać ognioszczelność, być wykonane z materiałów niepalnych,
- w pomieszczeniu kotłowni nie powinno być kabli i instalacji elektrycznych przeznaczonych dla innych pomieszczeń.
- Przewody w kotłowni powinny być prowadzone tak, aby wysokość przejścia nie była mniejsza niż 2 m.
- Armatura powinna być dostępna z poziomu podłogi, albo z pomostów na wysokości poniżej 1,8 m od poziomu obsługi.
- Instalacja wodociągowa nie może być w sposób stały połączona z instalacją ogrzewania (połączenie węzłem elastycznym).
- Na podejściu instalacji wodociągowej do napełniania powinien być zainstalowany wodomierz, manometr, zawór odcinający, zawór zwrotny oraz wężyk do złączki.
- Wyposażenie sanitarne kotłowni to minimum umywalka, punkt czerpalny wody, wpust podłogowy zapewniający odwodnienie i studzienka umożliwiająca schłodzenie wody przed spuszczeniem do kanalizacji.
- Pomieszczenie kotłowni wraz z towarzyszącymi powinno mieć wydzieloną rozdzielnię elektryczną oraz dostępny z zewnątrz awaryjny wyłącznik prądu dla natychmiastowego wyłączenia prądu w kotłowni. Ponowne uruchomienie kotła tym wyłącznikiem powinno być możliwe tylko wtedy, jeżeli nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa ruchu palnika.
- Kotłownie opalane gazem powinny być wyposażone w umieszczony na zewnątrz budynku główny kurek odcinania dopływu gazu, a dla kotłowni położonych powyżej przyziemia dodatkowy kurek na zewnątrz, dostępny z dróg ewakuacyjnych.
- Kotłownie opalane gazem o mocy cieplnej powyżej 60 kW powinny być wyposażone w detektor awaryjnego wycieku gazu powodujący samoczynne zamknięcie dopływu gazu za pośrednictwem zaworu elektromagnetycznego. Zawór elektromagnetyczny powinien być umieszczony na zewnątrz w skrzynce kurka głównego. Czujnik powinien być umieszczony pod stropem bezpośrednio nad kotłem. Detektor powinien powodować odcięcie gazu oraz dopływu energii elektrycznej przy stężeniu gazu równym 0,1 dolnej granicy wybuchowości.

- Przewody instalacji elektrycznej w kotłowniach opalanych gazem ziemnym powinny być prowadzone poniżej dolnej krawędzi otworu wentylacji wywiewnej pomieszczenia kotłowni.

W budynku występuje instalacja elektryczna 220/380V.

Przeciwożarowy wyłącznik prądu znajduje się z lewej strony za głównym wejściem do budynku. Oznakowane powinno być zgodnie z Polską Normą (PN – 97/N-01256/04) znakiem

Odcięcie dopływu prądu przeciwożarowym wyłącznikiem nie może powodować samoczynnego załączenia drugiego źródła energii elektrycznej, w tym zespołu prądotwórczego, z wyjątkiem źródła zasilającego oświetlenie awaryjne, jeżeli występuje ono w budynku.

Przewody spalinowe i dymowe powinny być wykonane z materiałów niepalnych. Przewody i kanały spalinowe, odprowadzające spaliny od kotłów, powinny być dostosowane do warunków pracy danego typu urządzeń oraz spełniać wymagania określone w Polskiej Normie dotyczącej kotłów grzewczych wodnych. Wewnętrzna powierzchnia przewodów odprowadzających spaliny mokre powinna być odporna na ich destrukcyjne oddziaływanie. Przewody spalinowe i dymowe powinny być wyposażone, odpowiednio, w otwory wycierowe lub rewizyjne, zamykane szczelnymi drzwiczkami, a w przypadku występowania spalin mokrych - także w układ odprowadzania skroplin.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) zwany dalej „przepisami techniczno budowlanymi”) budynek Urzędu Gminy stanowi jedną strefę pożarową zakwalifikowaną do **kategorii zagrożenia ludzi ZL III**.

Zgodnie z warunkami technicznymi (rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r.) w strefach pożarowych ZL stosowanie do wykończenia wnętrz materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione. Na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione.

Dlatego też wszelkiego rodzaju elementy wykończeniowe powinny posiadać odpowiednie certyfikaty potwierdzające spełnienie ww. warunków wykazując cechy co najmniej trudnozapalności.

Def.

materiały trudno zapalne – materiały, których znormalizowane próbki w określonych warunkach podczas badań, poddane działaniu płomienia lub promieniowania cieplnego, pala się płomieniem jedynie w zasięgu działania źródła ciepła, po usunięciu zaś tego źródła lub miejscowym zniszczeniu materiału palnego – gasną

Budynek podzielony na jedną strefę pożarową.

Obciążenie ogniowe w strefach pożarowych nie przekracza 500 MJ/m²

W budynku nie występują strefy zagrożenia wybuchem.

Klasa odporności ogniowej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.), każdy obiekt powinien spełniać wymagania określonej klasy odporności pożarowej zależnej od występującego obciążenia ogniowego lub kategorii zagrożenia ludzi.

Budynek trzykondygnacyjny niski zakwalifikowany do ZL III zaprojektowano w klasie „C” odporności pożarowej.

Klasę odporności pożarowej budynku lub jego części przedstawiają poniższe tabele:

Dla budynków zaliczonych do jednej z kategorii ZL:

Budynek	ZL I	ZL II	ZL III	ZL IV	ZL V
Niski (N)	„B”	„B”	„C”	„D”	„C”
Średniowysoki (SW)	„B”	„B”	„B”	„C”	„B”
Wysoki (W)	„B”	„B”	„B”	„B”	„B”
Wysokościowy (WWW)	„A”	„A”	„A”	„B”	„A”

Elementy budynku, odpowiednio do jego klasy odporności pożarowej, powinny w zakresie klasy odporności ogniowej spełniać, co najmniej wymagania określone w poniższej tabeli:

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1),2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
"A"	R 240	R 30	REI 120	EI 120	EI 60	E 30
"B"	R 120	R 30	REI 60	EI 60	EI 30 ⁴⁾	E 30
"C"	R 60	R 15	REI 60	EI 30	EI 15⁴⁾	E 15
"D"	R 30	(-)	REI 30	EI 30	(-)	(-)
"E"	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

Oznaczenia w tabeli:

- R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,
 E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,
 I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,
 (-) - nie stawia się wymagań.

- 1) Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.
- 2) Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.
- 3) Wymagania nie dotyczą naswietli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni.
- 4) Dla ścian komór zsypu wymaga się EI 60, a dla drzwi komór zsypu - EI 30.

Def.

materiały nierozprzestrzeniające ognia – materiały, które w obszarze źródła ognia mogą lokalnie ulegać spalaniu według przyjętych kryteriów, natomiast poza tym obszarem lub po usunięciu źródła ognia nie ulegają spalaniu

Budynek spełnia stawiane wymagania co do klas odporności ogniowych.

Na podstawie obowiązujących przepisów w obiekcie nie ma obowiązku wyposażania go w system sygnalizacji pożarowej (SAP) oraz dźwiękowego systemu ostrzegania (DSO).

Zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. (Dz. U. Nr 124, poz. 1030) budynek powinien posiadać zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru, natomiast nie ma obowiązku doprowadzenia drogi pożarowej.

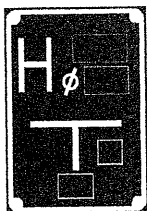
Wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisem dla budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz innych obiektów budowlanych o takim przeznaczeniu, służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru, wynosi $10 \text{ dm}^3/\text{s}$ łącznie z co najmniej dwóch hydrantów o średnicy 80 mm lub zapas wody 100 m^3 w przeciwpożarowym zbiorniku wodnym.

Zaopatrzenie w wodę do celów zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 10 l/s i zapewnione jest przez hydrant nadziemny $\varnothing 80$ zlokalizowany na sieci wodociągowej w odległości od budynku około 105 m niedaleko „muszli” po drugiej stronie ulicy Staszowskiej. (dokładna lokalizacja na planie obiektu)

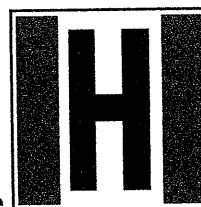
Wydajność nominalna hydrantu zewnętrznego przeciwpożarowego, przy ciśnieniu nominalnym $0,2 \text{ MPa}$ mierzonym na zaworze hydrantowym podczas poboru wody powinna wynosić co najmniej dla DN 80 - $10 \text{ dm}^3/\text{s}$. Miejsce lokalizacji hydrantu powinno posiadać oznakowanie zgodnie z PN- 97/N-01256/04.

Hydranty zewnętrzne przeciwpożarowe powinny być co najmniej raz w roku poddawane przeglądom i konserwacji przez właściciela sieci wodociągowej przeciwpożarowej danego terenu oraz oznakowane znakami

przy budynku

i przy hydrancie

Sposób oznakowania przedstawia poniższy rysunek na poniższym planie przedstawiono lokalizację.

2. Zagrożenia pożarowe

Podstawą do określenia zakresu wymagań dla przeciwpożarowego zabezpieczenia pomieszczeń jest określenie ich zagrożenia pożarowego.

Zagrożeniem pożarowym określamy wszystkie czynności mające wpływ na niebezpieczeństwo powstania pożaru, jego rozprzestrzenianie się, natężenie i czas trwania. Zagrożenie pożarowe zależy również od ilości i rodzaju materiału palnego występującego w obiekcie. Na zagrożenie pożarowe budynku Urzędu Gminy znaczący wpływ ma także stan instalacji występującej w obiekcie (elektryczna, gazowa, odgromowa, kominowa-wentylacyjna).

Budynek Urzędu Gminy powinien być w czasie jego użytkowania poddawany przez właściciela lub zarządcę:

- okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych i wentylacyjnych);
- okresowej kontroli, [REDAKTOWANE], polegającej na badaniu instalacji [REDAKTOWANE] w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.

Wśród wielu elementów wykończeniowych, wyposażenia wewnątrz podstawowymi materiałami są drewno, tworzywa sztuczne, tkaniny naturalne i syntetyczne.

W obiekcie podczas jego normalnego funkcjonowania nie występuje zagrożenie spowodowane używaniem materiałów niebezpiecznych, otwartego ognia.

Bezpośrednie zagrożenie pożarowe wynika z przebiegu procesu palenia, które aby mogło zaistnieć wymaga równoczesnego wystąpienia trzech czynników:

- materiału palnego,
- powietrza (tlenu),
- czynnika energetycznego (źródła ciepła, iskry itp.)

Materiałem palnym w obiekcie są: drzwi do pomieszczeń, meble, stolarka budowlana, wystrój wewnątrz itp.

Czynnikiem inicjującym zapłon oprócz celowego lub niecelowego działania człowieka przy posługiwaniu się otwartym ogniem mogą być urządzenia i instalacje, gdzie bodziec energetyczny wynika z ich złego stanu lub niewłaściwego użytkowania.

Spalanie występujących w obiekcie materiałów wywołuje powstanie ciepła oraz w zależności od ilości dostarczonego powietrza powstania określonej ilości dymu.

Ciepło może być oddawane na sąsiednie materiały palne we wszystkich kierunkach poprzez przewodzenie, promieniowanie lub konwekcję i w ten sposób na rozgrzane elementy pożar ma możliwość szybkiego przerzutu. Promieniowanie ciepłe działające zwłaszcza

w szerz jest głównym powodem samozapalenia się materiałów znajdujących się w pobliżu ogniska pożaru i zasadniczym czynnikiem decydującym o rozszerzeniu się pożaru. Okres od powstania pożaru do wydzielania znaczących ilości dymu i ciepła jest bardzo różny średnio od kilku do kilkudziesięciu minut i zależy od szeregu parametrów tj. temperatury ogniska pożaru, rodzaju i ilości materiałów palnych, zawartości tlenu w powietrzu. Gdy gazy pożarowe i masy ciepłego powietrza oraz dym wypełnią pomieszczenie do połowy jego wysokości pożar bardzo szybko rozszerza się w kierunku poziomym. Może wtedy nastąpić również lekkie przygaśnięcie płomieni i spadek intensywności pożaru (żarzenie bezpłomieniowe) ze względu na obniżenie zawartości tlenu w powietrzu do granicy ok. 16%. Jednakże wzrost temperatury w pomieszczeniu może być na tyle duży, że elementy przeszklenia ulegną zniszczeniu (300-400 °C) i nastąpi dopływ świeżego powietrza powodujący tzw. *rozgorzenie* i ponowny wzrost intensywności pożaru. Temperatury wówczas w pomieszczeniu osiągają wartości: przy podłodze 350-500 °C, a pod sufitem 700-800 °C. Część elementów konstrukcyjnych budynku narażona na działanie tak wysokich temperatur może stracić swe własności nośne i w efekcie ulec zniszczeniu. Jest jednak sprawą oczywistą, że w pomieszczeniach o małym obciążeniu ogniowym zwykle rzadko dochodzi do całkowitego rozgorzenia. Ogień często przerzuca się kolejno na różne materiały palne i te momenty charakteryzują się kilkukrotnym wzrostem i spadkiem temperatury w pomieszczeniu. W budynku Urzędu Gminy nie przewiduje się znacznego obciążenia ogniowego (do 500 MJ/m²). Dlatego też zagrożenie pożarowe może wynikać głównie z uwarunkowań omówionych poniżej.

3. Przyczyny powstawania pożarów i kierunki jego rozprzestrzeniania

Wśród wielu przyczyn powstania pożaru w tego typu obiektach najczęściej powtarzają się nieostrożność osób przy posługiwaniu się otwartym ogniem (zapałki, papierosy) oraz wady w instalacji urządzeniach grzewczych elektrycznych i gazowych (najczęściej przy dogrzewaniu pomieszczeń w okresie zimowym lub pozostawianiu włączonych grzałek, czajników elektrycznych).

Rozwój pożaru w obiekcie uzależniony jest głównie od zastosowanych rozwiązań techniczno-budowlanych oraz organizacyjnych dotyczących rozmieszczenia, usytuowania i rodzaju zastosowanych elementów wyposażenia. Odgrywa to wówczas znaczącą rolę przy rozprzestrzenianiu się ognia i gazów pożarowych pomiędzy poszczególnymi pomieszczeniami, kondygnacjami lub budynkami. Kierunki rozprzestrzeniania zależne są wówczas od miejsca usytuowania tych materiałów palnych, odległości pomiędzy tymi materiałami oraz stopnia ich zapalności (zapalne, trudno zapalne, niezapalne). W przypadku budynku Urzędu Gminy w zależności od miejsca powstania pożaru może się on rozprzestrzeniać po elementach wyposażenia tj. meble, firanki itp., zaś po przepaleniu drzwi na inne pomieszczenia. Pożar najintensywniej rozwija się w kierunku, w którym przenosi się ciepło (przeważnie do góry). Kierunek poruszania się nagrzanego dymu to najbardziej prawdopodobny kierunek rozprzestrzeniania się pożaru.

Najczęściej występującymi przyczynami wywierającymi zasadniczy wpływ na rozprzestrzenianie się pożarów są:

- 1) Późne zauważenie pożaru
- 2) Palność elementów budowlanych w pomieszczeniach, lub nagromadzenie znacznych ilości materiałów palnych w miejscach do tego nie przeznaczonych.
- 3) Brak urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic (zamykanie ich przed kradzieżą lub zastawianie ich innymi przedmiotami) do likwidacji i pożaru w zarodku lub nieumiejętność posługiwania się tym sprzętem przez pracowników.
- 4) Nieznajomość zasad i sposobu likwidacji pożaru w pierwszej fazie trwania.
- 5) Brak umiejętności alarmowania Straży Pożarnej w przypadku powstania pożaru.
- 6) Brak uodpornienia palnych wykładzin podłogowych, podłóg i innych elementów wystroju wewnątrz występujących w pomieszczeniach i na drogach ewakuacyjnych (wymóg trudno zapalności).
- 7) Niewłaściwe składowanie artykułów technicznych w pobliżu urządzeń, instalacji mogących zainicjować pożar.
- 8) Zastawiony dojazd (droga pożarowa) do budynku dla jednostek straży pożarnej.
- 9) Brak ustalonego, lub niemożliwość poboru ze źródła zaopatrzenia wodnego (hydrantu).

- 1) Nieostrożnego obchodzenia się z otwartym ogniem, jak: zapalone świece, zapalki w pobliżu materiałów palnych.
- 2) Rzucania nie wygaszonych niedopałków papierosów na materiały palne lub w ich pobliżu.
- 3) Ustawiania odbiorników energii elektrycznej w pobliżu materiałów palnych i bez dozoru, nie zachowując warunków eksploatacji określonych w instrukcji użytkownika.
- 4) Nieprawidłowej eksploatacji urządzeń grzewczych.
- 5) Braku kloszy i osłon na żarowych punktach świetlnych.
- 6) Niewłaściwej eksploatacji instalacji elektrycznej, a w szczególności przeciążenia jej lub naprawiania bezpieczników przez osoby nieuprawnione.

Wynikiem przepełnienia mogą być poluzowane przewody w gniazdach i wtyczkach, włączenie do instalacji zbyt wielu odbiorników prądu elektrycznego, których łączna moc przewyższa znacznie dopuszczoną wynikającą z przekroju zastosowanych przewodów, przez co dochodzi do ich mocnego nagrzewania. Niewłaściwe jest wtedy stosowanie bezpieczników o większym amperażu niż przewidziany dla danego obwodu instalacji. Niebezpieczeństwo wynika wtedy z faktu, że na skutek zbyt dużej oporności bezpiecznika nie zadziała on przy dopuszczalnej wartości poboru prądu i natężenia, a tym samym rolę bezpiecznika przejmie instalacja, która szybko osiąga wysoką temperaturę co nieuchronnie doprowadza do pożaru izolacji lub materiałów w pobliżu niej. W przypadku uszkodzenia izolacji przewodów może dojść również do zwarcia.

Zwarcia powstają także podczas otwierania obwodu elektrycznego pod obciążeniem, przerywania się przewodu oraz złego zamocowania styków. Łuki elektryczne powstające podczas zwarcia mogą osiągnąć temperatury rzędu 10 tys. °C. Jest oczywiste, że w tej temperaturze palić się będą nawet materiały trudno zapalne. Powstanie łuku możliwe jest w zasadzie w każdej niemal instalacji o niskim napięciu (już przy przepływie prądu o natężeniu do 10 A). Bardzo ważną sprawą jest również kontrolowanie stanu i rezystancji izolacji przewodów elektrycznych, gdyż starzenie się tej izolacji bywa częstą przyczyną tzw. zwarcia tępych. Zwarcia takie występują wtedy bez żadnego związku przyczynowego z działaniem odbiorników prądu i mogą wystąpić przy wyłączonych odbiornikach stąd też są bardzo groźne.
- 7) Niesprawnej instalacji odgromowej odprowadzającej ładunki z wyładowań atmosferycznych do ziemi.
- 8) Niewłaściwego użytkownika i posługiwania się materiałami łatwo zapalnymi.
- 9) Pozostawianie włączonych urządzeń grzewczych na noc lub na długi czas bez dozoru.
- 10) Nieprzestrzegania obowiązujących uwarunkowań z zakresu ochrony przeciwpożarowej podczas remontowych lub zmian zagospodarowania i przeznaczenia pomieszczeń.
- 11) Prowadzenia prac spawalniczych bez właściwego zabezpieczenia znajdujących się w pobliżu materiałów palnych.
- 12) Prowadzenie prac malarskich z użyciem znacznej ilości palnych rozcieńczalników i zmywaczy w słabo wentylowanych pomieszczeniach, a następnie używanie otwartego ognia.

- 13) Stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych umieszczonych w odległości mniejszej niż 0,05 m od żarówki,
- 14) Instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem.
- 15) Nieprzestrzegania obowiązujących przepisów przeciwpożarowych.

Pod pojęciem materiałów niebezpiecznych pożarowo - rozumie się następujące materiały niebezpieczne:

- a) gazy palne,
- b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C - benzyny rozpuszczalniki),
- c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- e) materiały wybuchowe i pirotechniczne,
- f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- g) materiały mające skłonności do samozapalenia.

Przy ewentualnym przechowywaniu materiałów łatwopalnych w pomieszczeniach technicznych obsługi obiektu należy przestrzegać następujących zasad:

- przechowywać materiały niebezpieczne w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania;
- przechowywać ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C) wyłącznie w pojemnikach, urządzeniach i instalacjach przystosowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych przed stłuczeniem.
- materiały niebezpieczne pożarowe nie powinny być przechowywane w pomieszczeniach piwnicznych, na poddaszach i strychach, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych, jak również na tarasach, balkonach i loggiach.

4. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony ppoż pracowników w zależności od zajmowanego stanowiska pełnionej funkcji lub rodzaju wykonywanej pracy

Obowiązki i zadania właściciela, zarządcy, administratora budynku Urzędu Gminy

Na właścicielu, zarządcy, administratorze spoczywa całkowita odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu. Zarządzający budynkiem Urzędu Gminy zobowiązany jest do zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu, a w szczególności:

- 1) Zapewnienia odpowiednich warunków ochrony przeciwpożarowej w zakresie bezpieczeństwa ludzi.
- 2) Przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych instalacyjnych i innych.
- 3) Wyposażenia budynku w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 4) Zapewnienie środków finansowych dla realizacji zabezpieczenia przeciwpożarowego zgodnie z wnioskami organów kontrolnych.
- 5) Zapewnienia osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji.
- 6) Wyciągania konsekwencji służbowych w stosunku do pracowników nie wykonujących lub łamiących przepisy przeciwpożarowe, łącznie z dyscyplinarnym zwolnieniem z pracy albo skierowaniem sprawy na drogę postępowania karno-administracyjnego lub też sądowego.
- 7) Sprawowania nadzoru nad realizacją zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, wynikających z obowiązków podległego personelu.
- 8) Przygotowania terenu do prowadzenia akcji ratowniczo – gaśniczej.
- 9) Zapewnienie sprawnego systemu alarmowania.

Obowiązki i zadania pracowników:

- 1) Dbać o właściwy stan bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności swoim stanowisku pracy i w jego otoczeniu. Za klientów w trakcie pobytu w obiekcie.
- 2) Znać i przestrzegać Instrukcję Bezpieczeństwa Pożarowego oraz sposób alarmowania pożarowego współpracowników i Straży Pożarnej.
- 3) Znać miejsce rozmieszczenia sposoby uruchamiania (użycia) urządzeń przeciwpożarowych (ręczne ostrzegacze pożarowe) i gaśnic oraz przeciwpożarowego wyłącznika prądu i głównych zaworów.
- 4) Nie zastawiać dostępu do urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, a w razie niesprawności natychmiast zgłosić ten fakt przełożonemu.
- 5) Nie zastawiać dróg pożarowych i ewakuacyjnych.

- 6) Nie zastawiać urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic oraz urządzeń energetycznych (przeciwpożarowych wyłączników prądu).
- 7) Przestrzegać zakazu palenia tytoniu i używania otwartego ognia w miejscach objętych zakazem.
- 8) Utrzymać porządek i czystość na stanowisku pracy, wszelkie odpady usuwać do przeznaczonych do tego celu pojemników.
- 9) Dokładnie sprawdzić przed zakończeniem pracy, czy nie pozostawiono nie wyłączonych odbiorników prądu lub innych źródeł ciepła lub nie są zatarasowane drogi, przejścia i wyjścia oraz dostęp do sprzętu przeciwpożarowego.
- 10) We właściwy sposób eksploatować urządzenia i instalacje, a o zaistniałych usterkach zgłaszać przełożonemu lub służbie technicznej (nie wykonywać prowizorycznych napraw).
- 11) Wszelkie braki i usterki w zabezpieczeniu przeciwpożarowym zgłaszać przełożonemu.
- 12) Uczestniczyć w obowiązujących szkoleniach i instruktażach przeciwpożarowych.
- 13) W razie powstania pożaru przystąpić do wykonywania czynności określonych w instrukcji postępowania na wypadek powstania pożaru i brać czynny udział w akcji ratowniczo - gaśniczej (gaszenie pożaru przy pomocy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, ewakuacja ludzi i mienia itp.).
- 14) Do czasu przybycia Straży Pożarnej kierownictwo akcji gaśniczej sprawuje osoba najwyższa stanowiskiem lub najbardziej dynamiczna, która objęła kierownictwo samorzutnie, po przybyciu Straży Pożarnej należy wskazać Dowódcy dojście do miejsca pożaru, udzielić wyczerpujących wyjaśnień i podporządkować się jego rozkazom.

Obowiązki i zadania pracowników sprzątających:

- 1) Utrzymywać czystość w pomieszczeniach przez systematyczne usuwanie pyłów, śmieci, odpadów papieru i makulatury przy każdorazowym sprzątaniu pomieszczeń po zakończeniu pracy.
- 2) Nie używać do mycia podłóg benzyny, rozpuszczalników łatwo zapalnych, co jest kategorycznie zabronione.
- 3) Przestrzegać zakazu rozcieńczania past podłogowych benzyną lub palnymi rozpuszczalnikami.
- 4) Nie podgrzewać na otwartym ogniu i na kuchenkach elektrycznych past do posadzek.
- 5) Nie palić tytoniu w pomieszczeniach przechowywania przedmiotów do sprzątania i w innych pomieszczeniach, gdzie jest to zabronione.
- 6) Nie pozostawiać bez dozoru urządzeń elektrycznych włączonych do sieci.
- 7) Po zakończeniu sprzątania, przed zamknięciem pomieszczenia sprawdzić, czy nie zaprószono ognia oraz, czy wyłączone są z sieci wszystkie urządzenia elektryczne.
- 8) Sprawdzić czy drzwi i okna zostały zamknięte.
- 9) Nie pozostawiać materiałów palnych na przewodach elektrycznych pod napięciem i grzejnikach oraz przewodach centralnego ogrzewania.
- 10) Zabrania się składowania zatłuszczonych szmat do drewnianych skrzyń oraz materiałów palnych za urządzeniami ogrzewczymi.
- 11) We właściwy sposób eksploatować urządzenia i instalacje, a o zaistniałych usterkach zgłaszać przełożonemu lub służbie technicznej (nie wykonywać prowizorycznych napraw).

III. ZABEZPIECZENIE OBIEKTU W URZĄDZENIA PRZECIWOŻAROWE I GAŚNICE

Budynek Urzędu Gminy być wyposażony w urządzenia przeciwpożarowe - gaśnice. Warunkiem dopuszczenia urządzeń przeciwpożarowych do użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania. Ponadto w pomieszczeniu kotłowni znajduje się GAZEX, który również zalicza się do urządzeń przeciwpożarowych.

Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustalona przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

Obiekt wyposażono w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN), dotyczących gaśnic.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, określonych w Polskich Normach dotyczących podziału pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie Urzędu Gminy tj.

Požary ciał stałych – **grupa A**; Pożary cieczy- **grupa B**; Pożary gazów – **grupa C**; Pożary tłuszczów- **grupa F** z możliwością użycia do urządzeń po napięciu elektrycznym – indeks E
Każda gaśnica na etykiecie posiada oznaczenie do jakiej grupy pożarów może być stosowana – oznakowanie występuje w formie piktogramów i oznacza:

PIKTOGRAMY DLA GRUP POŻARÓW

Grupa A: Pożary ciał stałych głównie pochodzenia organicznego, przy spalaniu których obok innych zjawisk występuje zjawisko żarzenia

Grupa B: Pożar cieczy palnych lub materiałów topiących się

Grupa C: Pożary gazów

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

Zastosowana ilość gaśnic w budynku odpowiada wymogom:

- ↳ Na parterze 1 x gaśnica **GP6kg – typu „Z”**, 1 x gaśnica **GP2kg – typu „X”**,
- ↳ Na piętrze 1 x gaśnica **GP6kg – typu „Z”**, 1 x gaśnica **GP2kg – typu „X”**,
- ↳ W kotłowni 1 x gaśnica **GP6kg – typu „Z”**.

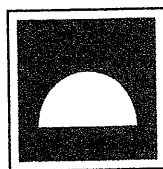
Gaśnice w obiektach powinny być rozmieszczone:

- 1) w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:
 - a) przy wejściach do budynków,
 - b) na klatkach schodowych,
 - c) na korytarzach,
 - d) przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz;
- 2) w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki);
- 3) w obiektach wielokondygnacyjnych - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.

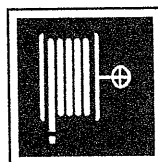
Przy rozmieszczaniu gaśnic powinny być spełnione następujące warunki:

- 1) odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m;
- 2) do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.
- 3) oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu powinno być zgodne

z Polską Normą – 92/N-01256/02.

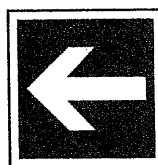
Sprzęt przeciwpożarowy

Hydrant wewnętrzny

Gaśnica

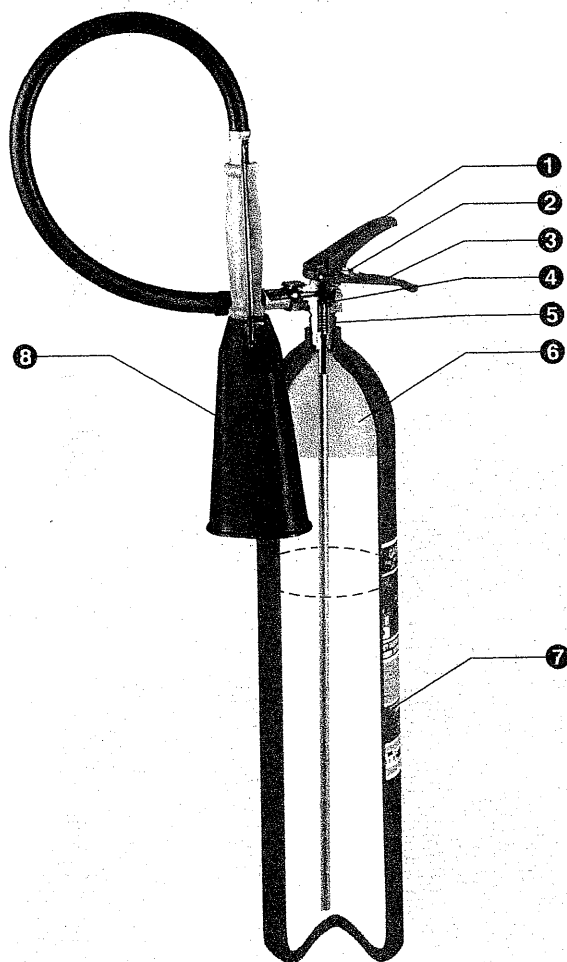
Kierunek do sprzętu ppoż.

Rozmieszczenie gaśnic w obiekcie odpowiada ww. warunkom.

Poniżej podano parametry przykładowych gaśnic.

Gasznica śniegowa CO₂

GS-5X-BC

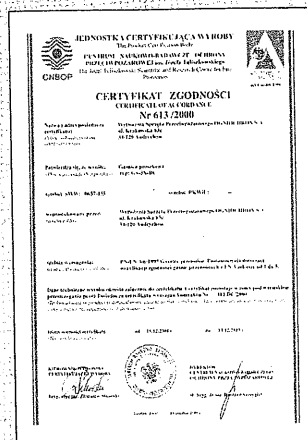
- 1 dźwignia
- 2 zawleczka zabezpieczająca
- 3 uchwyt
- 4 zawór
- 5 rurka syfonowa
- 6 CO₂
- 7 zbiornik stalowy
- 8 prądownica

OBSŁUGA

- podejść z gasznicą na odległość ok. 1-2 m od palącego się materiału
- wyciągnąć zawleczkę zabezpieczającą ②
- skierować prądownicę ⑧ na źródło ognia trzymając jedną ręką za uchwyt
- drugą ręką wcisnąć dźwignię ①

JAKOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO

Gasznica posiada certyfikat zgodności z wymaganiami normy PN-EN3

Produkujemy w oparciu o certyfikowany system jakości

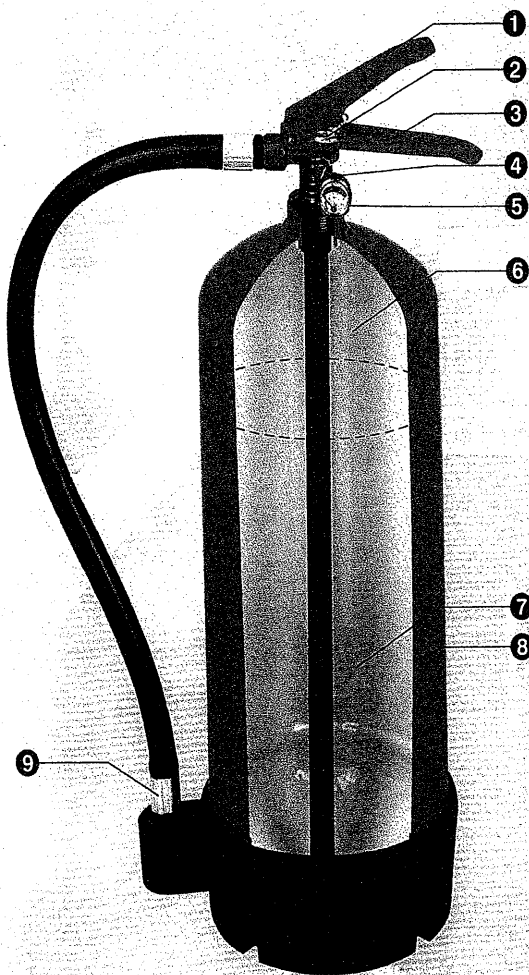

DANE TECHNICZNE

skuteczność gasznica	masa środka gasniczego	czynnik roboczy	masa czynnika roboczego	średnica zbiornika	masa całkowita	wysokość całkowita	rodzaj środka gasniczego	czas działania	ciśnienie próbnego zbiornika	ciśnienie robocze	zakres temperatur stosowania
55B C	5,00 kg	-	-	140 mm	19,5 kg	660 mm	CO ₂	min. 9 s	250 bar	48 bar	- 20°C + 60°C

Gaśnica proszkowa

GP-6X-BC

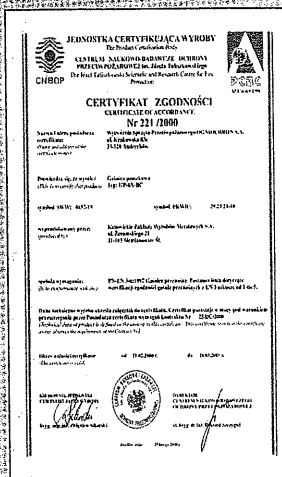
- 1 dźwignia
- 2 zawleczka zabezpieczająca
- 3 uchwyt
- 4 zawór
- 5 wskaźnik kontrolny ciśnienia
- 6 azot
- 7 proszek gaśniczy
- 8 zbiornik
- 9 dysza wylotowa

OBSŁUGA

wyłąc gaśnicę z uchwytu mocującego
 wyciągnąć zawleczkę zabezpieczającą ②
 podejść z gaśnicą na odległość ok. 2-3 m
 od palącego się materiału kierując
 dyszę wylotową ⑨ na źródło ognia
 docisnąć dźwignię ① do uchwytu ③

JAKOŚĆ I BEZPIECZEŃSTWO

Gaśnica posiada certyfikat zgodności
 z wymaganiami normy PN-EN3

Produkujemy
 w oparciu
 o certyfikowany
 system jakości

Gaśnica posiada
 znak bezpieczeństwa

wg dyrektywy
 PED/97/23/AE

DANE TECHNICZNE

skuteczność gaśnicza	maso środka gaśniczego	czynnik roboczy	maso czynnika roboczego	średnica zbiornika	maso całkowite	wysokość całkowita	rodzaj środka gaśniczego	czas działania	ciśnienie próbne zbiornika	ciśnienie robocze	zakres temperatur stosowania
113B C	6 kg	azot	-	160 mm	9,5 kg	497 mm	Centrimax BC Plus	min. 12 s	25 bar	14-16 bar	- 20°C + 60°C

Gaśnice, oprócz ilościowego zabezpieczenia i wymaganej jakości, umiejętności ludzi w posługiwaniu się nim, aby zachować niezawodność i skuteczność, muszą być ciągle gotowe do działania. Aby to spełnić, muszą mieć pełne zabezpieczenie serwisowe.

Konserwator ponosi pełną odpowiedzialność za prawidłowe z punktu widzenia bezpieczeństwa pracy i ochrony przeciwpożarowej sprawdzenie, konserwację i naprawę urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic.

Do zakresu działań na rzecz „utrzymania gaśnic w gotowości” zaliczane są:

a) Przeгляд gaśnicy - kontrola wzrokowa.

powinna sprawdzić, czy gaśnica:

- znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym,
- jest nie zastawiona i ma czytelną instrukcję obsługi,
- nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
- ma nieuszkodzone plomby i wskaźniki,
- ma sprawnie działające ciśnieniomierze,
- jest odpowiedniego typu i wielkości napełnienia.

W zakresie kontroli jest to ocena stanu technicznego gaśnicy. Jeżeli gaśnica została zakwalifikowana do konserwacji, musi zostać zastąpiona przez gaśnicę tego samego typu, przeznaczenia do tej samej grupy pożarów i o takiej samej zdolności gaśniczej.

b) Konserwacja - czyli czynności służące utrzymaniu urządzenia w dobrym stanie technicznym.

Konserwator między innymi powinien wykonać i sprawdzić:

W przypadku gaśnic

- ogólny stan gaśnicy, czytelność, kompletność i prawidłowość napisów
- stan węży i zabezpieczeń, elementy z tworzywa sztucznego,
- terminy przypadających kontroli zbiorników ciśnieniowych
- powłokę malarską. Jeśli gaśnica jest znacznie skorodowana, musi zostać wyeliminowana. Nieszczelne zbiorniki należy zlikwidować.
- ciężar lub objętość środka gaśniczego
- sprawdzić czy środek gaśniczy nadaje się do ponownego wykorzystania
- sprawdzić pod względem korozji i uszkodzenia nabój ciśnieniowy.

Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić na takie same, jakie były w dokumentacji świadectwa CNBOP.

- c) **Naprawa** - wykonywana wtedy, gdy zasadnicze elementy takie jak prądownica, głowica, zawory uległy zniszczeniu.

Niedopuszczalne są naprawy zbiorników gaśnic, a także zaworów bezpieczeństwa. W naprawie muszą być stosowane takie same części, środki gaśnicze i cechy techniczne, na jakie wyrób otrzymał certyfikat CNBOP.

d) Eliminowanie (wycofanie) gaśnic nie nadających się do konserwacji

Konserwacji pewnych gaśnic - ze względu na przestarzałą konstrukcję, skomplikowany sposób użycia, przeterminowane i nie produkowane środków gaśniczych, brak oryginalnych części zamiennych itp. – nie powinno się wykonywać.

Przykładami takich gaśnic są:

- gaśnice pianowe z pianą chemiczną,
- gaśnice ze zbiornikami nitowanymi lub z tworzyw sztucznych,
- gaśnice wymagające przy ich uruchamianiu odwrócenia do góry dnem lub odwrócenia do góry dnem i uderzenia o podłogę
- gaśnice, których konserwacja nie może być zakończona z uwagi na brak części zamiennych lub środków gaśniczych.

Pomimo takich jasnych kryteriów i stanowiska Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej opartego na opinii CNBOP, że za podręczny sprzęt gaśniczy uważa się wyłącznie gaśnice spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikiem europejskich (EN), w ochronie przeciwpożarowej spotykamy nadal gaśnice na pianę chemiczną GWP-9Y i gaśnice śniegowe „zmodernizowane”. Ani jedna, ani druga gaśnica takich norm nie spełnia. Termin ważności świadectwa wydanego na gaśnicę GS-5x, której konstrukcja oparta jest na butli o pojemności 8 dm³ (masa do 23 kg) jest terminem, po którym modernizacja gaśnic przez właściciela atestu (lub firmy upoważnianej) nie może być wykonywana. Ostatni atest wygasł w 1998 roku. Od tego czasu nie powinno się wykonywać modernizacji gaśnic śniegowych. Nieprzestrzeganie powyższego wymogu (zasady) prowadzi do tego, że dopuszczony do obrotu i stosowania w ochronie przeciwpożarowej sprzęt nie gwarantuje niezawodności i skuteczności.

Podkreślam, że tylko sprzęt gaśniczy, który po remoncie, konserwacji dokładnie odzwierciedla stan, na jaki uzyskał dopuszczenie z Centrum Naukowo Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej, jest niezawodny i może być stosowany w ochronie przeciwpożarowej. Aby taki był, musi mieć takie same środki gaśnicze, gazy, detale i inne cechy techniczne, które zostały potwierdzone w certyfikacie CNBOP.

e) Etykieta konserwacji

Informacje dotyczące konserwacji powinny być umieszczone na etykiecie, która nie może zakrywać żadnych napisów producenta i musi być rozpoznawalna. Na etykiecie powinny być podane następujące informacje:

- rodzaj konserwacji (przegląd, konserwacja, remont),
- nazwa i adres jednostki konserwującej,
- znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę,
- data (rok, miesiąc) konserwacji.

Niezależnie od etykiety konserwacji, celowe jest, aby właściciel posiadał dokumentację gaśnic (książkę kontroli).

W dokumentacji powinny być zawarte dane od momentu zainstalowania tego sprzętu do momentu jego likwidacji; kto, kiedy i jakich dokonywał przeglądów i napraw; czy wymieniał środek gaśniczy, jakie zastosował autoryzowane części zamienne; kiedy na zbiorniku była przeprowadzona rewizja dozoru technicznego itp. Pozwoli to na pełną identyfikację, czy wyrób po serwisie nadal spełnia wymagania, na jakie otrzymał atest CNBOP.

Zasady gaszenia przy pomocy podręcznego sprzętu przeciwpożarowego.

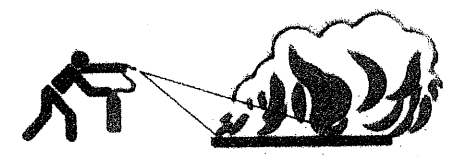
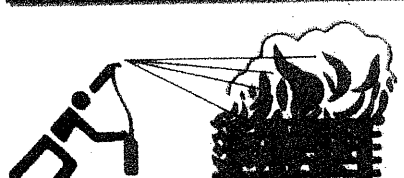
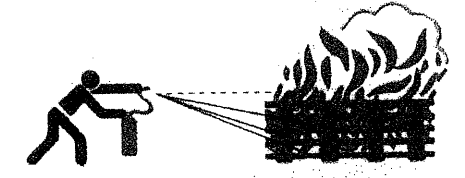

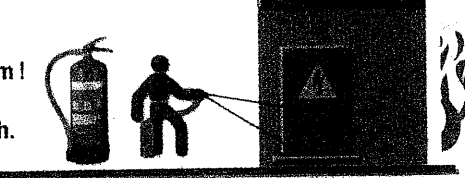
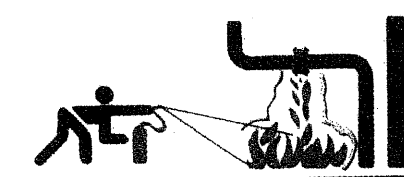
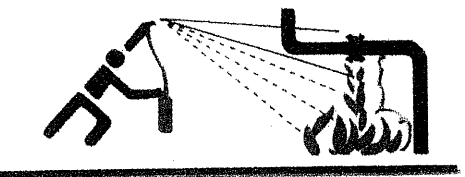

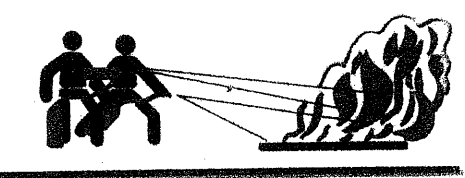
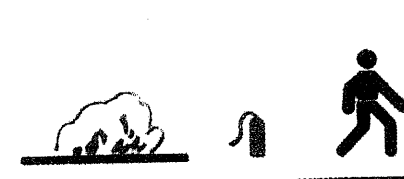
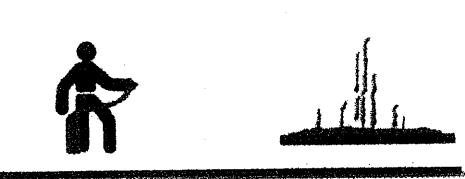
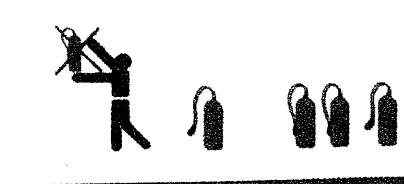

Osoby pracujące w obiekcie powinny znać zasady i sposoby skutecznego używania gaśnic i innego sprzętu ppoż.

Używając gaśnic należy pamiętać że:

- 1) Drewno, papier tkaniny gasi się przy użyciu gaśnic **opanowalności**, **śniegowych**, **proszkowych** lub tłumi kocami gaśniczymi.
- 2) Ciecze palne, alkohole, oleje, tłuszcze, lakiery, benzynę gasi się przy użyciu gaśnic **śniegowych**, **proszkowych** lub tłumi kocami gaśniczymi.
- 3) **gazy** pod napięciem można gasić tylko przy użyciu gaśnic **śniegowych** lub **proszkowych** ze znakiem **■**.

Właściwe użycie gaśnic przedstawia poniższy schemat.

Gaszenie pożarów podręcznym sprzętem gaśniczym.

<p>Źle</p> 	<p>Ogień zaatakować zgodnie z kierunkiem wiatru.</p>	<p>Dobrze</p>
	<p>Pożar palącej powierzchni gasić od skrajnej jego części.</p>	
	<p>Ciała stałe gasić kierując strumień środka gaśniczego na płomień z dołu, a nie z góry.</p>	
	<p>Gaśnicami wodnymi nie gasić urządzeń będących pod napięciem! Używać gaśnic do tego przeznaczonych.</p>	
	<p>Ciała ciekłe i gazy gasić z góry w dół.</p>	
	<p>Mając do dyspozycji większą ilość gaśnic uruchomić wszystkie jednocześnie, a nie każdą oddzielnie po jej użyciu.</p>	
	<p>Po ugaszeniu pożaru uważać na ponowne zapalenie. (nawrót ognia)</p>	
	<p>Po użyciu gaśnicy nie zawieszac, tylko ponownie napełnić lub wymienić na nową.</p>	

IV. ZASADY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU POWSTANIA POŻARU LUB INNEGO ZAGROŻENIA

Najważniejszym zadaniem pracowników Urzędu Gminy, jest prowadzenie wszelkich działań ratowniczych w taki sposób aby nie pogorszyć istniejącego stanu. Działania ratownicze należy podejmować z rozwagą, adekwatnie do swoich możliwości i umiejętności w oparciu o posiadane techniczne środki przeciwpożarowe.

- 1) W razie powstania pożaru i miejscowego zagrożenia pracownik, który go pierwszy zauważy, obowiązany jest do natychmiastowego zaalarmowania wszelkimi dostępnymi środkami głosem, krzykiem, ROPem, urządzeniem alarmowym, przez telefon - innych pracowników oraz Straży Pożarnej i zarządzającego obiektem. Czynności te można zlecić innej osobie, samemu zaś przystąpić niezwłocznie do gaszenia pożaru lub miejscowego zagrożenia przy użyciu wszelkich dostępnych środków, jak gaśnice, piasek, a nawet własna odzież.
- 2) Jeżeli na miejscu akcji nie ma osoby upoważnionej do objęcia kierownictwa, jak np. przełożony lub jeżeli osoba nie przejawia dostatecznej energii i inicjatywy, kierownictwo powinien objąć najbardziej energiczny i opanowany pracownik, który zajmuje się zorganizowaniem akcji i rozdzieleniem zadań, takich jak:
 - zaalarmowanie Straży Pożarnej i kierownictwa,
 - zamknięcie drzwi i okien w celu wyeliminowania przeciągów i utrudnienia dostępu tlenu z powietrza,
 - usunięcie z otoczenia ogniska pożaru materiałów i przedmiotów palnych,
 - doniesienie sprzętu, środków gaśniczych, wyłączenie dopływu prądu elektrycznego,
 - organizacja ewakuacji ludzi i cennych wartościowych przedmiotów i dokumentów.
- 3) Pozostali pracownicy obowiązani są do podporządkowania się bez zastrzeżeń poleceniom osoby, która objęła kierownictwo i wykonywać ściśle wszelkie jej polecenia.

Środki gaśnicze występujące w Urzędzie Gminy (gaśnice) mają ograniczone możliwości gaszenia, dlatego też pracownicy obiektu powinni wezwać w przypadku zaistnienia pożaru lub innego zagrożenia Jednostkę Ratowniczo-Gaśniczą Państwowej Straży Pożarnej Tel. 998 lub 112 z tel. komórkowego

- 4) Kierujący akcją ratowniczą powinien wyznaczyć jednego z pracowników z zadaniem ustawienia się przed budynkiem i udzielenia niezbędnych informacji pierwszej przybyłej jednostce Straży Pożarnej odnośnie źródła pożaru, miejscowego zagrożenia rozmieszczenia hydrantów, dróg dojścia do miejsca pożaru lub miejscowego zagrożenia ze wskazaniem punktów specjalnie niebezpiecznych pod względem pożarowym.
- 5) Po przybyciu Straży Pożarnej osoba dotychczas kierująca pracami ratowniczymi ma obowiązek krótko poinformować Dowódcę przybyłej jednostki o ich dotychczasowym

przebiegu i wydanych zarządzeniach oraz podporządkować się jego rozkazom, podając fakt przekazania kierownictwa akcji do wiadomości wszystkich biorących w niej udział.

- 6) Przybycie Straży Pożarnej nie zwalnia pracowników od dalszej pracy w zakresie zwalczania pożaru oraz ewakuacji ludzi i mienia. Wszystkich pracowników w czasie trwania akcji ratunkowej obowiązuje podporządkowanie się poleceniom przybyłego Dowódcy Straży Pożarnej.

Podczas akcji zmierzającej do likwidacji powstałego pożaru należy kierować się następującymi wytycznymi :

- 1) Nieodzownym czynnikiem powodzenia akcji gaśniczej jest odcięcie dróg rozszerzania się pożaru przez zamknięcie drzwi, okien i innych otworów, a tym samym ograniczenie dopływu tlenu z powietrza, który podsyca proces palenia.
- 2) Z najbliższego otoczenia pożaru trzeba usunąć przedmioty palne w celu utworzenia przerwy na drodze rozprzestrzeniania się ognia.
- 3) Wchodząc do pomieszczeń objętych pożarem należy zachować szczególną ostrożność. Zamknięte drzwi i okna należy otwierać za pomocą długich przedmiotów, kryjąc się za ścianami i framugami ze względu na możliwość powstania niebezpiecznych ogni żgących.
- 4) W atmosferze wypełnionej produktami spalania (dymem) najlepiej poruszać się w pozycji pochylonej, gdyż najwięcej czystego powietrza znajduje się na wysokości kolan.
- 5) W miarę możliwości należy dotrzeć jak najbliżej ognia i podawać środek gaśniczy na żar, zarzewie ognia, a nie płomień.
- 6) Nie wolno pozostawić poza sobą palących się lub niedogaszonych przedmiotów. Posuwać się dalej można tylko wtedy , kiedy ugaszone jest najbliższe otoczenie.
- 7) Należy zawsze pamiętać o drodze odwrotu. Wchodząc do długich, krętych korytarzy, do piwnic i do innych niebezpiecznych miejsc należy zabezpieczyć się linkami, które umożliwiają utrzymanie łączności z osobą ubezpieczającą.
- 8) Gasząc pożar przy użyciu wody, zwłaszcza z hydrantów wewnętrznych, należy pamiętać o tym, że woda przewodzi prąd elektryczny. Dlatego koniecznym jest zachowanie nie szczególnej uwagi przy gaszeniu pożaru w obrębie urządzeń elektrycznych.

V. ZASADY ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

W obiekcie Urzędu Gminy nie przewiduje się prac niebezpiecznych pożarowo, a jedynie podczas remontów zleconych przez użytkownika firmom specjalistycznym lub osobom posiadającym odpowiednie kwalifikacje.

Przez prace niebezpieczne pożarowo rozumie się przede wszystkim prace:

- wykonywane przy użyciu ognia otwartego (spawanie gazowe i elektryczne, cięcie, lutowanie, zgrzewanie, rozgrzewanie lepiku i smoły układanie papy termozgrzewalnej, używanie materiałów pirotechnicznych),
- związane ze stosowaniem cieczy, gazów i płynów przy których mogą się wytworzyć mieszaniny wybuchowe (przygotowanie do stosowania gazów, cieczy i płynów; stosowanie rozpuszczalników do lakierowania klejenia; suszenie substancji palnych itp.)

W oparciu o § 36 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719) prace niebezpieczne pożarowo prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem, jak prace remontowo - budowlane związane z użyciem otwartego ognia, prowadzone wewnątrz obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także wszelkie prace remontowo - budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem, należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.

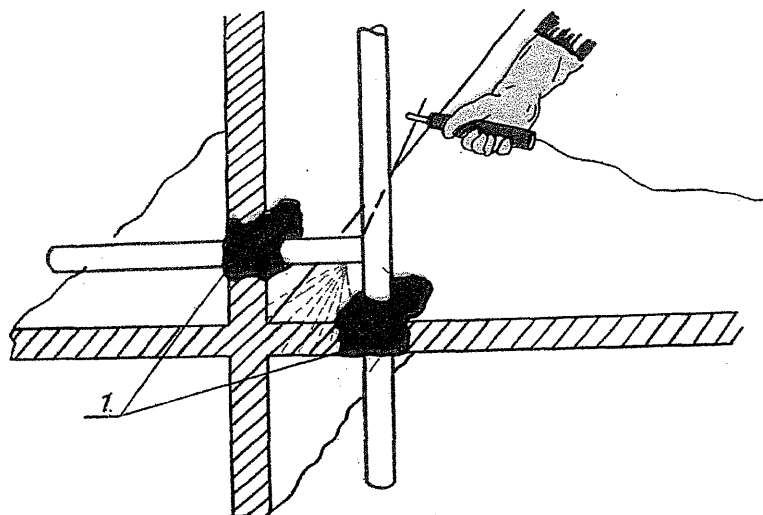
Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, mogących powodować bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu, właściciel, zarządca lub użytkownik budynku jest obowiązany:

- 1) ocenić zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym prace będą wykonywane;
- 2) ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu;
- 3) wskazać osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy;
- 4) zapewnić wykonywanie prac wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje;
- 5) zaznajomić osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

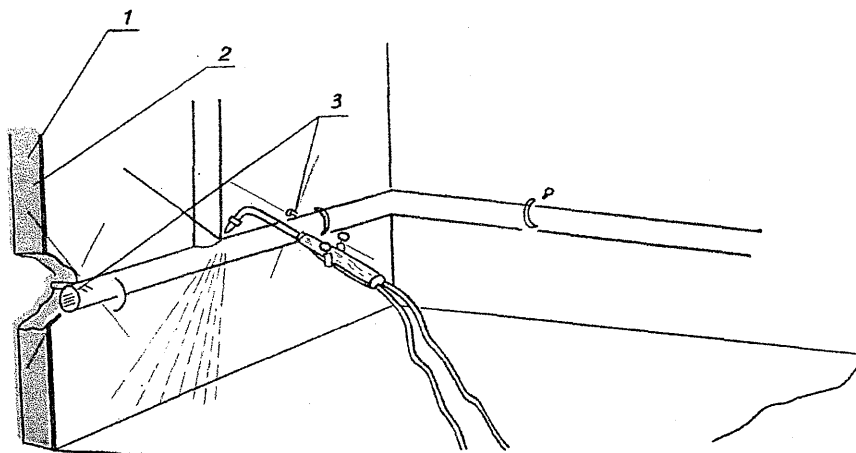
Podczas prowadzenia prac konieczne jest przestrzeganie następujących ogólnych zasad:

- nie można blokować dróg i przejazdów materiałami i urządzeniami ani gromadzić ich przy wyjściach z budynków, urządzeniach gaśniczych, stanowiskach czerpania wody do celów przeciwpożarowych,
- wszelkie prace niebezpieczne pod względem pożarowym powinny być prowadzone po wcześniejszym zapoznaniu się z istniejącymi zagrożeniami.

Poniżej przedstawiono przykłady zabezpieczenia prac spawalniczych

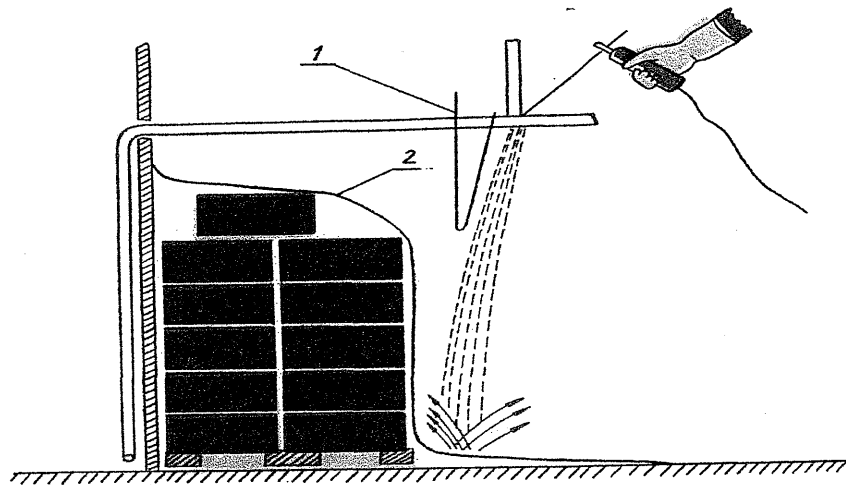

Wszelkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń pozostające w zasięgu rozprysków spawalniczych powinny być uszczelnione przy pomocy niepalnego materiału — 1

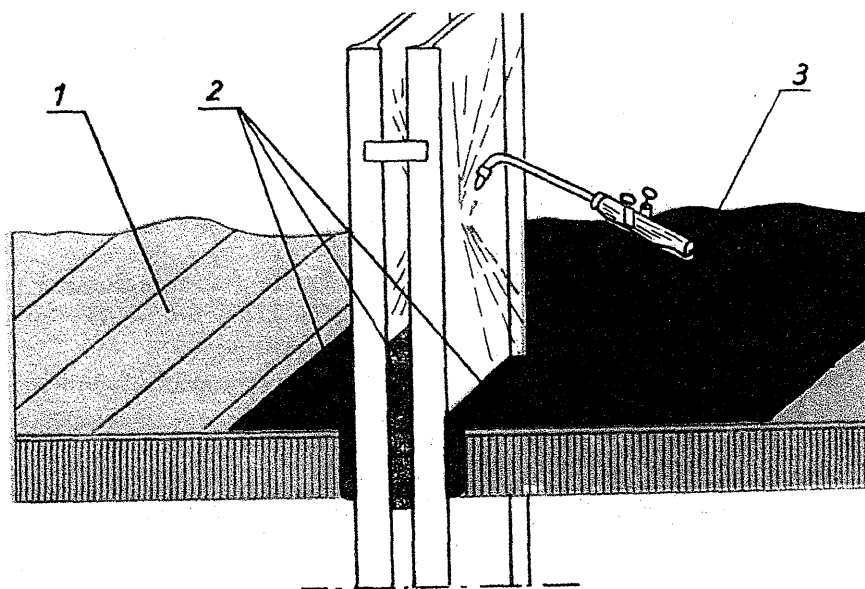

Elementy instalacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa cieplnego, stykające się z materiałami palnymi należy zdemontować lub skutecznie chłodzić: 1 — palna ścianka, 2 — niepalna wykładzina, 3 — haki podtrzymujące instalację

- 1) prowadzić prace niebezpieczne pod względem pożarowym w pomieszczeniach (urządzeniach) zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo palnych cieczy lub palnych gazów, jedynie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac nie przekracza 10% ich dolnej granicy wybuchowości;

Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłaniamy w sposób gwarantujący bezpieczeństwo: 1 — ekran z blachy, 2 — koc azbestowy

Sposób prawidłowego zabezpieczenia spawania metalowego elementu konstrukcji przechodzącego przez drewniany strop: 1 — drewniany strop, 2 — szczelnio azbestowe, 3 — koc azbestowy

- 2) mieć w miejscu wykonywania prac sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru;
- 3) po zakończeniu prac poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane, oraz rejony przyległe;
- 4) używać do wykonywania prac wyłącznie sprzętu sprawnego technicznie i zabezpieczonego przed możliwością wywołania pożaru.

VI. ZASADY PROWADZENIA EWAKUACJI I SPOSOBY JEJ PRAKTYCZNEGO SPRAWDZENIA

Przez warunki ewakuacji należy rozumieć możliwość bezpiecznego opuszczenia miejsca zagrożonego pożarem. Bezpieczeństwo ewakuacji jest zawsze determinowane przez czas pomiędzy momentem uświadomienia sobie przez człowieka faktu zagrożenia ze strony pożaru bądź odebraniem alarmu o pożarze a czasem, w którym ucieczka jest już nie możliwa na skutek działania czynników pożarowych. Problem ewakuacji jest więc problemem pewnego czasu niezbędnego na ewakuację, który w konkretnych warunkach lokalnych nie może być dłuższy niż czas, w którym powstały pożar stworzy warunki zagrażające życiu. Czas ten kształtują zarówno warunki techniczne jakie zostały zapewnione w budynku jak też specyfika konkretnego miejsca pożaru jaki może powstać w danym obiekcie.

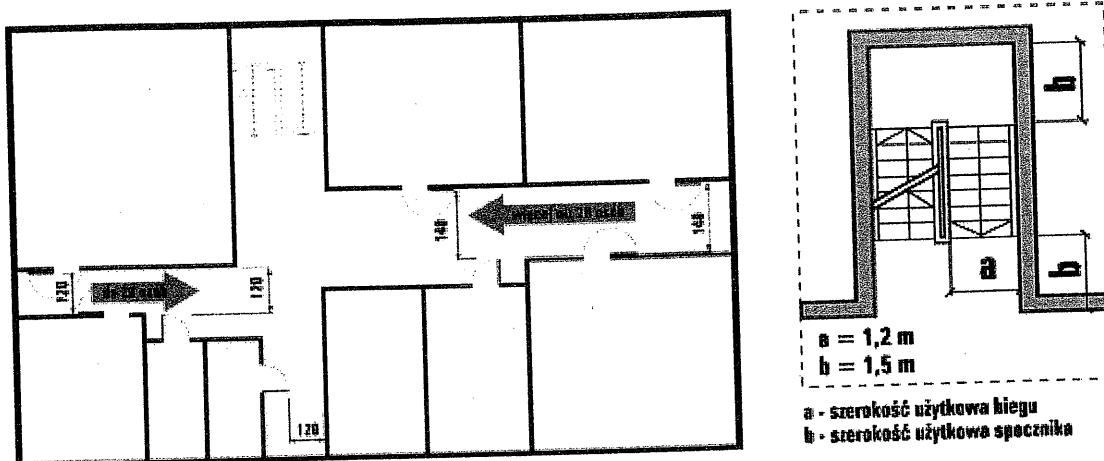
Ewakuacja w podstawowym zakresie definiowana jest trzema pojęciami:

1. **Przeście ewakuacyjne** – jest to przejście w pomieszczeniach, od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku – określane parametrem długości w metrach.
2. **Dojście ewakuacyjne** – jest to zasadniczy parametr drogi ewakuacyjnej, określane jako długość od wyjścia z pomieszczenia na drogę do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku – mierzony w metrach wzdłuż swojej osi.
3. **Wyjście ewakuacyjne** – stanowi wyjście z pomieszczenia na drogę ewakuacyjną, do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku (w bezpieczne miejsce).

Z pomieszczeń omawianego obiektu jest zapewniona możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce na zewnątrz budynku, bezpośrednio albo drogami komunikacji ogólnej, zwanymi dalej "drogami ewakuacyjnymi".

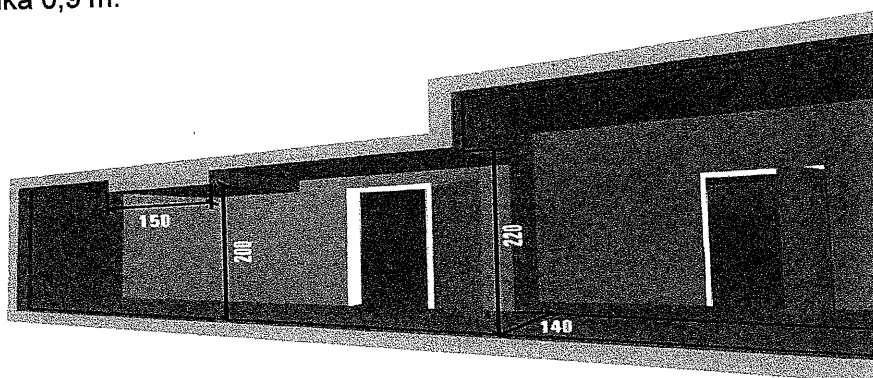
Wyróżniamy poziome i pionowe drogi ewakuacyjne, z których pierwsze stanowią korytarze, hole, przejścia poza pomieszczeniami.

Natomiast drugie stanowią klatki schodowe, pochylnie itp. Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych zgodnie z przepisem powinna wynosić nie mniej niż 1,2 m.

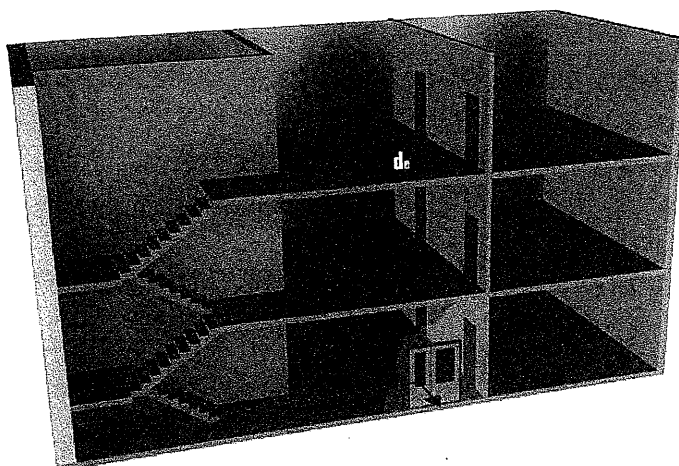

Wysokość drogi ewakuacyjnej powinna wynosić co najmniej 2,2 m, natomiast wysokość lokalnego obniżenia 2 m, przy czym długość obniżonego odcinka drogi nie może być większa niż 1,5 m (**wymagane parametry w budynku są zachowane**).

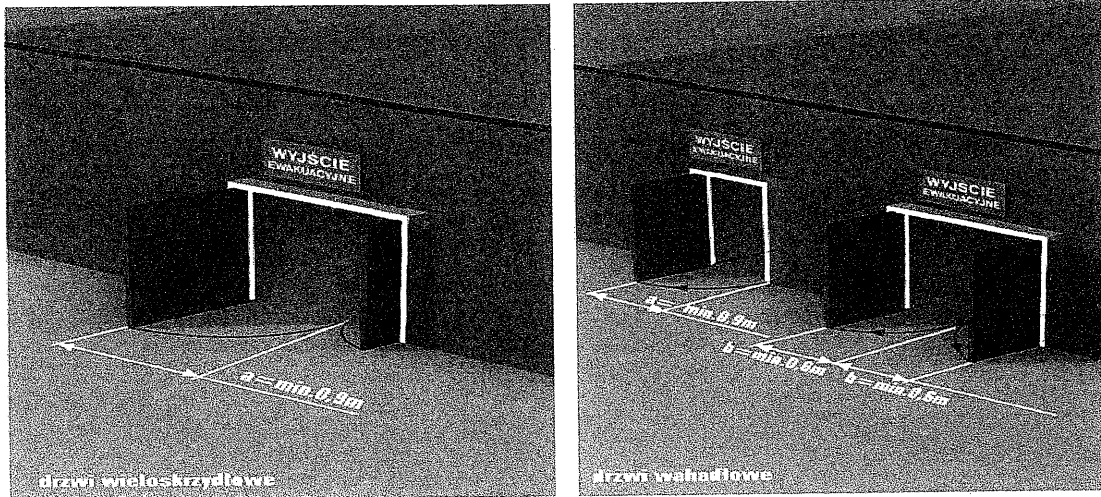
W obiekcie występuje klatka schodowa o szerokości biegu 1,11 m oraz szerokości spocznika 0,9 m.

Od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku, powinny być zapewnione dojścia ewakuacyjne, o długości d_e (w strefie ZL III przy jednym dojściu – max 30m, przy dwóch dojściach – max 60m); (**w omawianym obiekcie maksymalna długość dojścia wynosi 33 m przy jednym kierunku ewakuacji**).

Drzwi stanowiące wyjścia ewakuacyjne z budynku powinny otwierać się na zewnątrz. Drzwi wieloskrzydłowe, stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia oraz na drodze ewakuacyjnej, powinny mieć co najmniej jedno, nieblokowane skrzydło drzwiowe o szerokości nie mniejszej niż 0,9 m. Kierunek otwierania drzwi wyjścia ewakuacyjnego z budynku powinien być zgodny z kierunkiem ewakuacji (na zewnątrz). **Warunki te w obiekcie są spełnione.**

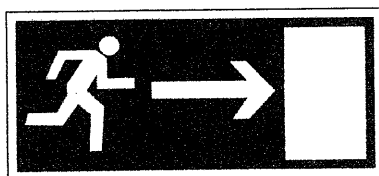

Należy pamiętać aby znaki umieszczane na drogach, przejściach i wyjściach ewakuacyjnych posiadały certyfikat dopuszczający do stosowania w ochronie przeciwpożarowej wydany przez Centrum Naukowo - Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej w Józefowie k/ Warszawy.

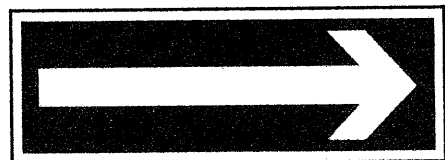
Poniżej przedstawiono przykładowe znaki ewakuacyjne umieszczane na ciągach komunikacyjnych służących ewakuacji. (Nowe znaki ewakuacyjne w załączniku)

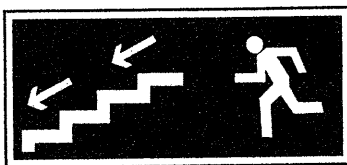
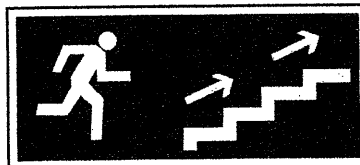
Drzwi ewakuacyjne

Kierunek do wyjścia ewakuacyjnego

Kierunek ewakuacji

Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej
schodami w dół

schodami w górę

Wyjście ewakuacyjne

Zasadniczymi parametrami technicznymi drogi ewakuacyjnej są:

- sumaryczna długość drogi ewakuacyjnej;
- klasa odporności ogniowej elementów obudowujących drogę ewakuacyjną;
- klasa odporności ogniowej elementów drogi ewakuacyjnej (np. biegów schodów, spoczników, pochylni, podestów, itp.);
- klasa palności materiałów i wyrobów stosowanych na drogach ewakuacyjnych.

Warunki ewakuacji powinny być dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także powinny być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające na:

- 1) zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych;
- 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych;
- 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń;
- 4) zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu (*nie wymagany*);
- 5) zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi (*nie wymagany*);
- 6) zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy w budynkach, dla których jest on wymagany (*nie wymagany*);

Przepisy techniczno-budowlane mówią, że obiekt może posiadać także odrębne drogi ewakuacyjne np. zewnętrzne klatki ewakuacyjne, drabiny ewakuacyjne.

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia w obiekcie, decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje zarządca obiektu lub osoba przez niego wyznaczona, odpowiedzialna za bezpieczeństwo osób i mienia w obiekcie. Decyzja ta musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu, a także musi określić drogi i jej kierunki oraz miejsce zbiórki dla ewakuowanych. Każdy pracownik i musi dokładnie znać wszystkie drogi ewakuacyjne oraz możliwości wydostania się z pomieszczenia, w którym przebywa. Szybkość ewakuacji z budynku, znajomość jego układu komunikacyjnego, ilość próbnych ewakuacji, umiejętność odczytania oznakowania dróg ewakuacyjnych, wykorzystanie zarejestrowanych w pamięci informacji, znajomość sygnałów oznajmiających o konieczności ewakuacji pozwalają działać odruchowo, zwiększając tym

samym szanse na wyjście cało z opresji. Ważna jest umiejętność opanowania emocji, nie ulegania panice, współdziałania z innymi osobami opuszczającymi budynek lub teren. Aktywna współpraca z ratownikami znacznie przyspiesza ewakuację.

Wzrost bezpieczeństwa w warunkach ewakuacji polega na:

- 1) składowania materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji,
- 2) ustawiania na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację,
- 3) zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe otwarcie,
- 4) układania na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji palnych wykładzin podłogowych,
- 5) wykładania ścian dróg ewakuacyjnych palną boazerią lub inną okładziną nie zabezpieczoną przed działaniem ognia,
- 6) okratowania okien w sposób uniemożliwiający otworzenie krat od wewnątrz, (w każdym pomieszczeniu o zakratowanych oknach gdzie przebywa pow. 50 osób przynajmniej jedna krata powinna być otwieralna),
- 7) uniemożliwienia lub ograniczenia dostępu do wyjść ewakuacyjnych,
- 8) ograniczania widoczności informacyjnych tablic ewakuacyjnych,
- 9) stosowanie tablic informacyjnych dotyczących ewakuacji, bezpieczeństwa pożarowego niezgodnych z Polską Normą PN-92/01256/0102,
10. wykonania innych czynności mogących być przyczyną powstania pożaru i wywołania paniki.

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy:

Niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające w budynku o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Do powiadomienia należy wykorzystać wszystkie możliwe środki i osoby. Po ogłoszeniu alarmu o ewakuacji za ewakuację osób z poszczególnych pomieszczeń odpowiedzialne są osoby nadzorujące obiekt (zarządca lub osoba wyznaczona). Kierujący akcją ewakuacyjną pracownik, zarządca lub osoba przez niego wskazana wyznacza inne osoby odpowiedzialne za przebieg etapów ewakuacji, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia. Zebrane w grupy osoby należy wyprowadzić na drogi ewakuacyjne. W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie (pamiętać o tym aby była to najkrótsza, a zarazem bezpieczna droga ewakuacji). Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.

W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie dostępnymi środkami np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy - powiadomić kierownika akcji ratowniczej. Ludzi odciętych od wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków ewakuować na zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek straży pożarnej lub innych jednostek ratowniczych. Należy pamiętać, że elementem destrukcyjnym podczas ewakuacji jest panika i należy jej bezwzględnie zapobiegać ponieważ w stresie panicznym zdolność racjonalnych zachowań spada u przeciętnego człowieka o ok. 70%.

Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i dróg ewakuacyjnych. Usta i nos należy w miarę możliwości zasłaniać np. chustką zmoczoną w wodzie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, pochylonym ku podłodze, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu i zachowania jak najlepszej widoczności. Należy pamiętać, że przebywanie około 15 minut w pomieszczeniu, gdzie stężenie tlenu węgla wynosi 0,2 mg/l powietrza prowadzi do groźnych zatruc (dopuszczalne stężenie wynosi ok. 0,03 mg/l).

Przy poruszaniu się drogami ewakuacyjnymi należy stosować się do następujących zasad:

- 1) osoby znajdujące się na korytarzu poruszają się szybkim krokiem w wyznaczonym kierunku, lecz bez przebiegania i wyprzedzania osób znajdujących się przed nimi,
- 2) nie wolno zatrzymywać się ani poruszać w kierunku przeciwnym wyznaczonemu kierunkowi ewakuacji,
- 3) nie wolno podejmować prób przyspieszania wychodzenia przez popychanie, wyprzedzanie, wydawanie okrzyków itp.,
- 4) osoby sprawne fizycznie powinny pomagać osobom, które z jakichkolwiek przyczyn mają ograniczoną zdolność poruszania się,
- 5) w czasie trwania ewakuacji wszystkie osoby obowiązane są do zachowania ciszy i spokoju. Umożliwi to osobom kierującym akcją wydawanie ustnych poleceń dotyczących korygowania kierunków i przebiegu ewakuacji.

Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystywać wszystkie sprawne fizycznie osoby nadające się do demontażu i ewakuacji mienia. Po zakończeniu ewakuacji osób i sprawdzeniu stanu ilościowego, osoby funkcyjne powinny dokładnie sprawdzić, czy wszyscy opuścili poszczególne pomieszczenia. W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji

i przeprowadzić ponowne sprawdzanie pomieszczeń budynku. Przybyłego na miejsce dowódcę działań ratowniczych należy poinformować o ilości ewakuowanych, ich stanie zdrowia, ewentualnych spostrzeżeniach dotyczących ewakuacji. W miejscu koncentracji ewakuowanym należy zapewnić stałą opiekę. Ważnym elementem jest przewidzenie w różnych porach roku oraz w zależności od warunków atmosferycznych zapewnienie osobom ewakuowanym możliwości zabezpieczenia się przed działaniem niekorzystnych czynników pogodowych (mroz, deszcz, śnieg itp.) i wskazanie miejsca koncentracji.

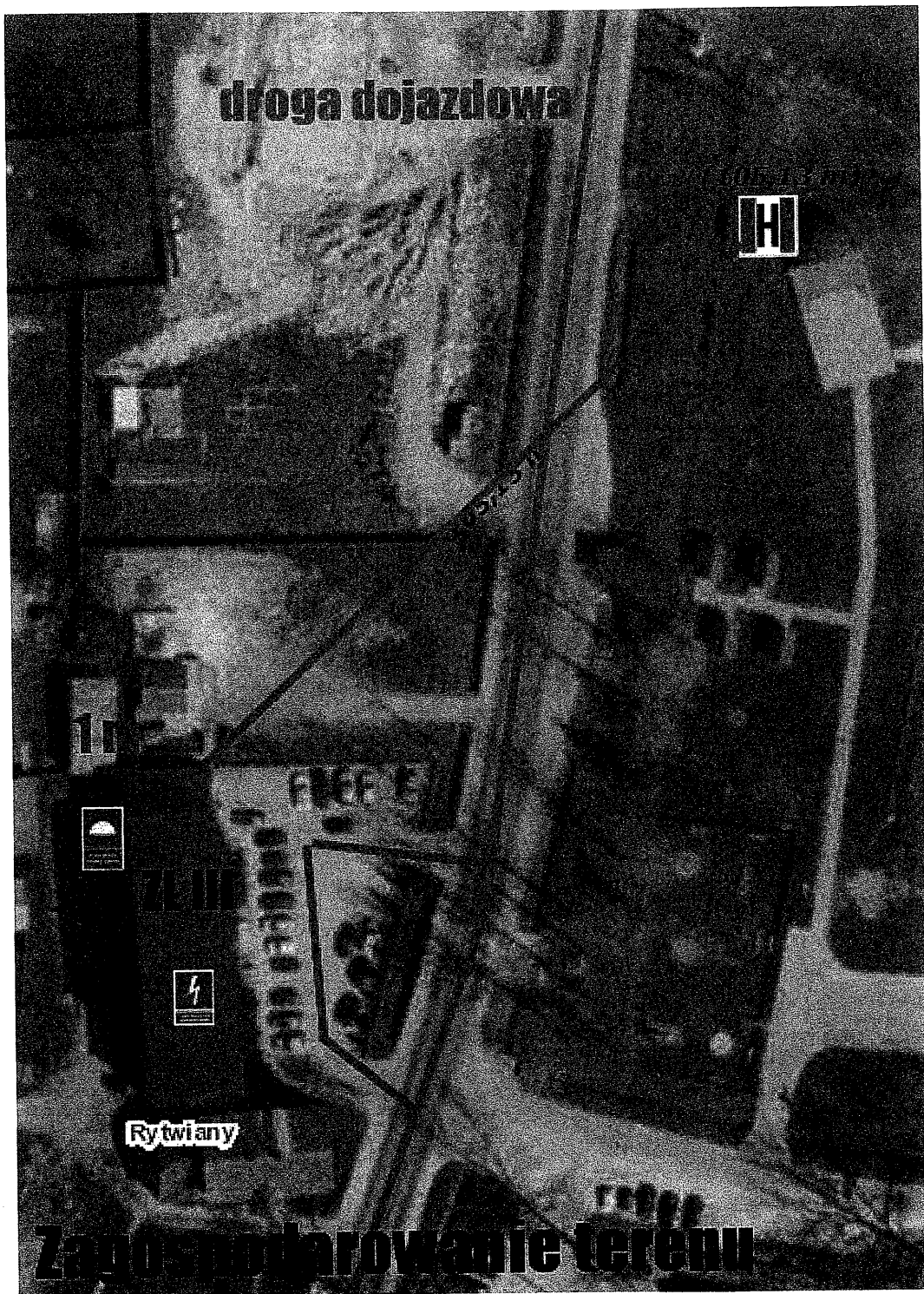
Sposobem uzyskania teoretycznej wiedzy w zakresie niezbędnym do poprawnego przeprowadzenia ewakuacji, jest zaznajomienie pracowników, z ww. treściami przedmiotowej instrukcji. Natomiast jakość tych działań, teoretycznie może określać stopień ich zaznajomienia z przyjętymi, a określonymi w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego sposobami postępowania.

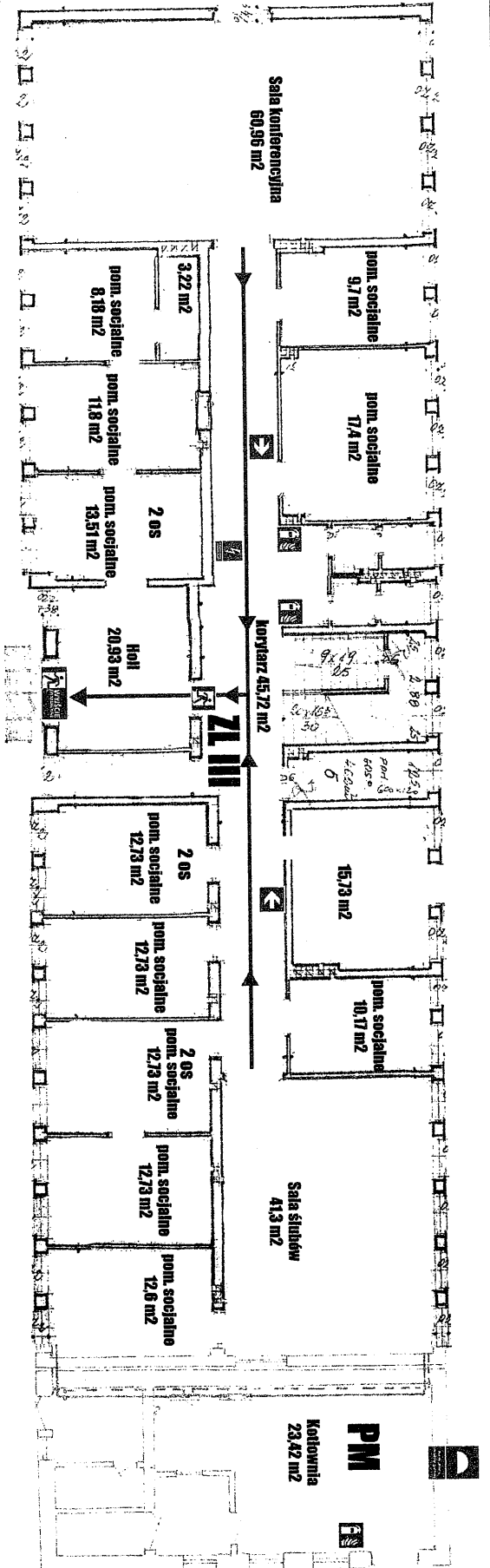
Wydaje się, że najlepszym sposobem praktycznego sprawdzenia ewakuacji ludzi, jest jej przeprowadzenie w oparciu o wytyczne zawarte w niniejszej instrukcji. Dopiero takie działania mogą w efekcie przynieść korzyść przy ewentualnym realnym zagrożeniu i ograniczyć ryzyko utraty życia lub zdrowia osób przebywających w obiekcie do minimum.

Właściciel lub zarządca obiektu zawierającego strefę pożarową przeznaczoną dla ponad 50 osób, będących jej stałymi użytkownikami, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji. (nie wymagane)

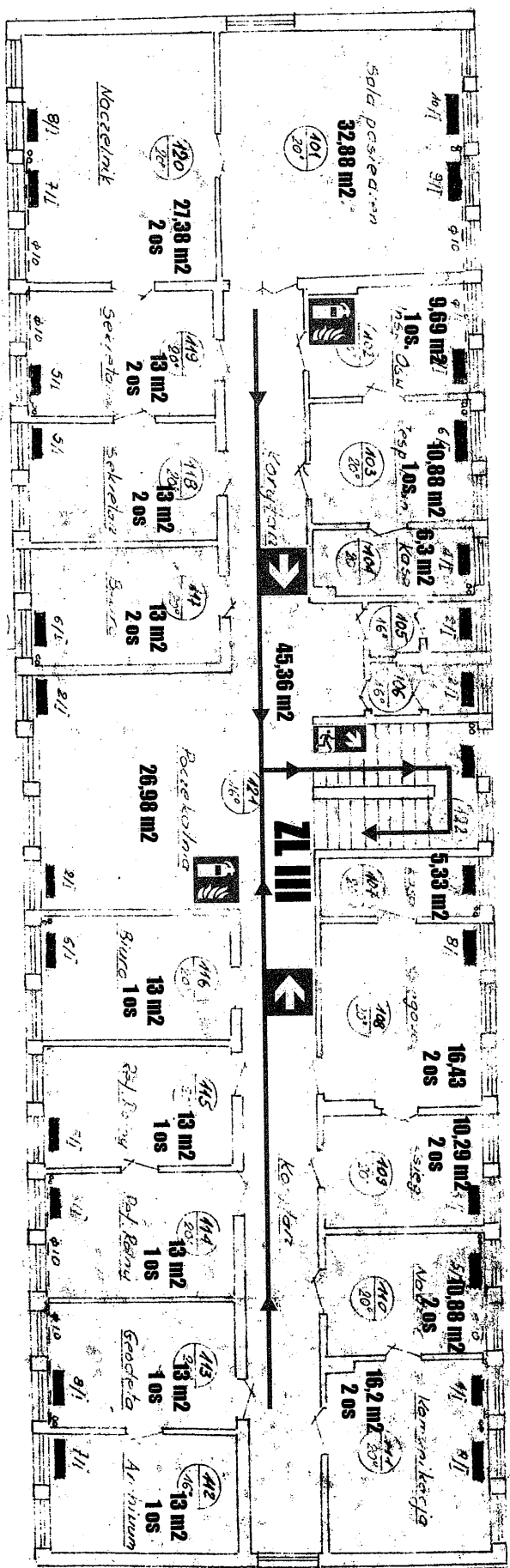
Właściciel lub zarządca obiektu powinien powiadomić właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia danych działań, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem oraz uzgodnić formę i dokumentację z tych ćwiczeń.

Z przeprowadzonych ćwiczeń należy sporządzić protokół, który oprócz danych podstawowych zawierał będzie informacje o występujących utrudnieniach, analizę, wnioski i uwagi. Protokół należy przechowywać w dokumentacji ppoż. budynku.

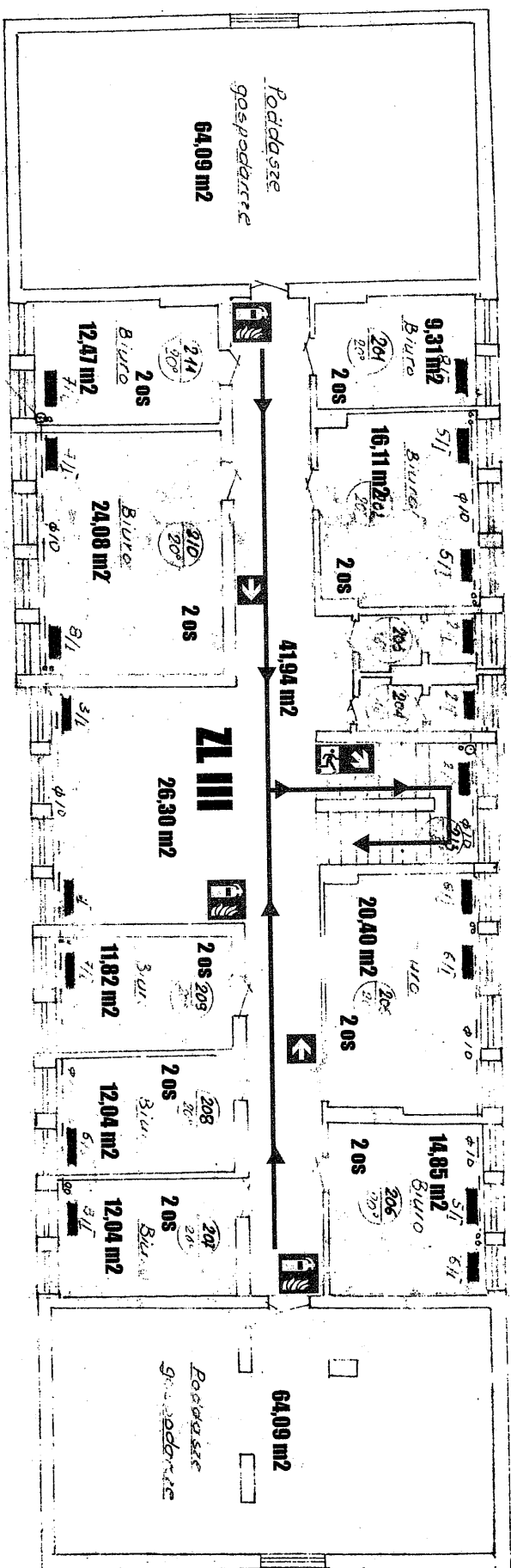

Rzut parteru

Rzut I piętra

Rzut II piętra

VIII. ORGANIZACJA I ZASADY ZAZNAJAMIANIA PRACOWNIKÓW Z PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI.

Zgodnie z Art. 4 ust.1 pkt. 6 ustawy "O ochronie przeciwpożarowej" pracodawca jest zobligowany do zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi.

1. Każdy z pracowników powinien przejść szkolenie przeciwpożarowe mające na celu:

- zapoznanie pracowników z zagrożeniem pożarowym występującym w miejscu ich pracy oraz potencjalnymi przyczynami powstania pożaru,
- zapoznanie pracowników ze sposobem alarmowania jednostki straży pożarnej w przypadku powstania pożaru oraz likwidacji źródeł ognia przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego,
- ustalenie sposobu postępowania na wypadek pożaru, awarii lub klęski żywiołowej oraz prowadzenia akcji ewakuacyjnej.

2. Ustala się następujące rodzaje szkolenia przeciwpożarowego :

- a) wstępne szkolenie przeciwpożarowe na stanowisku pracy,
- b) podstawowe szkolenie przeciwpożarowe,
- c) uzupełniające szkolenie przeciwpożarowe (okresowe).

3. Zasady organizowania i prowadzenia szkoleń :

Wstępne szkolenie przeciwpożarowe na stanowisku pracy prowadzi zarządca lub osoba przez niego wyznaczona.

Tematy szkolenia wstępnego powinny uwzględniać:

- zagrożenie pożarowe na stanowisku pracy podczas jej wykonania,
- podstawowe obowiązki pracownika w zakresie przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa pożarowego,
- zasady postępowania pracownika po zauważeniu pożaru,
- zasady użycia podręcznego sprzętu gaśniczego,

Każdy nowo przyjęty pracownik po przeszkoleniu wstępnym podpisuje oświadczenie (załącznik nr 3), które powinno być przechowywane w teczce osobowej pracownika.

Szkolenie podstawowe prowadzi osoba posiadająca odpowiednie przygotowanie fachowe (absolwent szkoły pożarniczej) lub specjalistyczna firma szkoleniowa zatrudniająca specjalistów danej branży.

Jest to szkolenie jednorazowe obowiązujące w danym zakładzie pracy i każdy pracownik powinien w nim uczestniczyć w terminie do trzech miesięcy od momentu rozpoczęcia pracy.

Szkolenie okresowe powinno być organizowane dla wszystkich pracowników nie rzadziej niż co pięć lat lub w miarę ukazywania się nowych przepisów i istotnych zmian w istniejących - częściach.

IX. WYKAZ PRZYWOŁANYCH AKTÓW PRAWNYCH

1. Ustawa o ochronie przeciwpożarowej z dnia 24.08.1991r. (tekst jednolity Dz. U. Nr 178 poz. 1380 z 2009 r.).
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. 2010 nr 109 poz. 719)
3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690 z 2002r. z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. 1971 Nr12, poz. 114, z późn zm.)
6. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133, 1200).
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124 poz. 1030 z 2009r.).
8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 121 poz. 1137 z późn. zm.).
9. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 27 kwietnia 2000 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy pracach spawalniczych (Dz. U. z 2000 roku, Nr 40, poz. 470).
10. Polska Norma: PN-92/N-01256/01 „Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa”.
11. PN-92/N-01256.02 Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
12. PN-EN ISO 7010:2012 Symbole graficzne – Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa – Zarejestrowane znaki bezpieczeństwa.
13. PN – 92/N- 01255 Barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa
14. PN-N-01256-4 Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
15. PN-N-01256-5 Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.
16. Polska Norma: PN-B-02865 - „Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Instalacja wodociągowa przeciwpożarowa”.
17. Polska Norma: PN-B-02863 - „Ochrona przeciwpożarowa budynków. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne. Sieć wodociągowa przeciwpożarowa”.
18. PN-EN 671-1 Stałe urządzenia gaśnicze Hydranty wewnętrzne. Hydranty wewnętrzne z węzłem półsztywnym.
19. PN-EN 671-2 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Hydranty wewnętrzne z węzłem płasko składanym.
20. PN-EN 671-3 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 3: Konserwacja hydrantów wewnętrznych z węzłem półsztywnych i hydrantów z węzłem płasko składanym.

21. Załącznik nr 1

Rytwiany, dnia

ZEZWOLENIE NR
NA PRZEPROWADZENIE PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO
(SPAWANIE, CIĘCIE, LUTOWANIE, NAGRZEWANIE, PRACE
Z OGNIEM OTWARTYM)

1. **Miejsce pracy**
(obiekt, pomieszczenie, instalacja itp..)

2. **Rodzaj pracy**

3. **Czas pracy, dnia** **od godz.** **do godz.**

4. **Zgodność proponowanych sposobów zabezpieczeń przeciwpożarowych z protokołem:**

a) przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenie toku prac niebezpiecznych:

Nazwisko osoby odpowiedzialnej

Realizacja
(podpis osoby odpowiedzialnej)

b) wyłączenie spod napięcia

Nazwisko osoby odpowiedzialnej

Realizacja
(podpis osoby odpowiedzialnej)

c) dokonanie analizy stężenia par cieczy, gazów

Nazwisko osoby odpowiedzialnej

W miejscu pracy nie występuje niebezpieczne stężenie

.....
(podpis osoby odpowiedzialnej)

- d) określenie sposobu kontroli rejonu prowadzenia prac po ich zakończeniu i wyznaczeniu osób odpowiedzialnych (zgodnie z protokołem)

Nazwisko: 1) Podpis:

Nazwisko: 1) Podpis :

5. Zezwalam na rozpoczęcie prac
(zezwolenie może nastąpić po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt

.....
(podpis zarządzającego obiektem)

* - niepotrzebne skreślić

UWAGA : Zezwolenie powinno być przechowywane w aktach dotyczących spraw ochrony przeciwpożarowej obiektu.

Załącznik nr 2.

Rytwiiany, dnia

**PROTOKÓŁ
ZABEZPIECZENIA PRZECIWOPOŻAROWEGO PRAC
NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO (SPAWALNICZYCH)**

1. Nazwa i określenie budynku-pomieszczenia i miejsca, w którym przewiduje się wykonywania prac
2. Właściwości pożarowe (zagrożenie wybuchem*) materiałów palnych występujących w budynku lub pomieszczeniu
3. Rodzaj elementów budowlanych-konstrukcyjnych występujących w rejonie przewidzianych prac (palność elementów)
4. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego rejonu gdzie przewiduje się prowadzenie prac na okres ich prowadzenia (osłonięcie konstrukcji palnych, usunięcie palnych przedmiotów itp.
5. Ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego do zabezpieczenia prac w toku ich wykonywania
6. Środki i sposób alarmowania Straży Pożarnej oraz osób znajdujących się w strefie zagrożenia w razie zaistnienia pożaru
7. Osoba(y) odpowiedzialna za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prowadzenia prac
8. *Osoba(y) odpowiedzialna za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywania prac spawalniczych (nr i symbol uprawnień oraz kiedy i przez kogo zostały wydane oraz nazwisko i imię

9. Osoba zobowiązana do przeprowadzenia kontroli rejonu gdzie prace były prowadzone po ich zakończeniu :
Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono i nie stwierdzono zaniedbań mogących zainicjować pożar

.....
(podpis osoby kontrolującej)

9.1. Kontrole w budynkach niebezpiecznych pod względem pożarowym (zagrożenie wybuchem, palne elementy konstrukcyjne itp.)

- a) kontrola po upływie czterech godzin po zakończeniu prac

.....
(uwagi osoby kontrolującej)

.....
(podpis osoby kontrolującej)

- b) kontrola po upływie ośmiu godzin po zakończeniu prac

.....
(uwagi osoby kontrolującej)

.....
(podpis osoby kontrolującej)

Podpisy członków komisji :

1.

2.

3.

(imię i nazwisko z podaniem
stanowiska służbowego)

* - niepotrzebne skreślić

Załącznik Nr 3

.....
(nazwisko i imię pracownika)

OŚWIADCZENIE

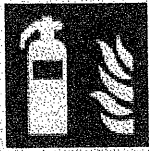
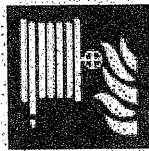

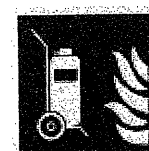

Ja niżej podpisany(a), niniejszym oświadczam, że zostałem (zostałam) zapoznany (zapoznana) z obowiązkami i zadaniami w zakresie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów oraz zasadami i obowiązkami na wypadek powstania pożaru w

(nazwa jednostki organizacyjnej)

.....
(podpis pracownika)

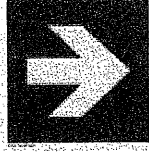

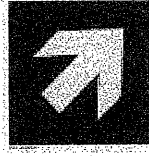

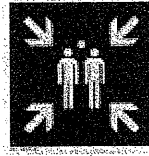

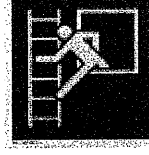

....., dnia

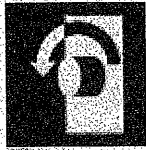

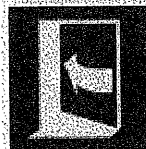
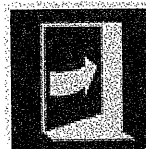
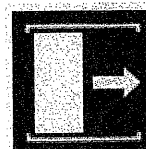
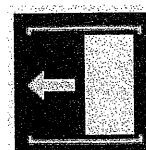
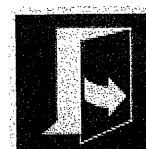
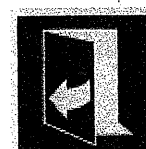

Załącznik nr 4

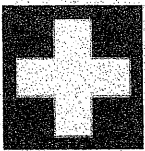
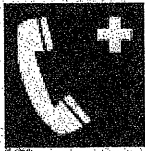

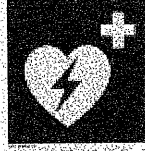

Lp.	Znak graficzny	Opis
1.		Gaśnica Wskazuje miejsce, w którym znajduje się gaśnica
2.		Hydrant wewnętrzny Wskazuje miejsce, w którym znajduje się wąż pożarniczy
3.		Drabina pożarowa Wskazuje miejsce, w którym znajduje się drabina, którą można używać wyłącznie do gaszenia pożaru
4.		Zestaw sprzętu ochrony przeciwpożarowej Wskazuje miejsce, w którym znajduje się sprzęt pożarniczy
5.		Alarm pożarowy Wskazuje miejsce, w którym znajduje się przycisk alarmowy
6.		Telefon alarmowania pożarowego Wskazuje miejsce, w którym znajduje się telefon alarmowy
7.		Wózek gaśniczy Wskazuje lokalizację gaśnicy na kółkach (agregat gaśniczy)
8.		Koc gaśniczy Wskazuje miejsce, w którym znajduje się koc gaśniczy
9.		Zakaz palenia tytoniu Oznakowanie miejsca w którym obowiązuje zakaz palenia tytoniu W celu lepszego zrozumienia dopuszcza się tekstowy znak uzupełniający

10.		<p>Zakaz używania otwartego ognia (płomienia), zakaz palenia</p> <p>Oznakowanie strefy, w której obowiązuje zakaz używania otwartego ognia oraz palenia tytoniu</p>
11.		<p>Zakaz przejścia</p> <p>Zakaz przejścia w oznaczonym miejscu</p>
12.		<p>Nie gasić wodą</p> <p>Zakaz zużycia wody do gaszenia pożaru Niebezpieczna reakcja w wyniku kontaktu wody z płonąca substancją</p>
13.		<p>Zakaz używania telefonów komórkowych</p> <p>Oznaczenie strefy, w której obowiązuje zakaz używania telefonów komórkowych</p>
14.		<p>Nie używać windy podczas pożaru</p> <p>Zakazać używania windy podczas pożaru</p>
15.		<p>Nie zastawiać/Nie tarasować</p> <p>Zakazać zastawiania / blokowania przejścia w oznakowanym miejscu</p>
16.		<p>Zakaz używania windy przez ludzi</p> <p>Zakazać używania windy do transportowania ludzi</p>

Wykorzystano materiały informacyjne ze strony internetowej www.bold.gliwice.pl

Lp.	Znak graficzny	Opis
1.		Wyjście ewakuacyjne (lewostronne) Do podania informacji o kierunku stosowany jest znak uzupełniający ze strzałką
2.		Wyjście ewakuacyjne (prawostronne) Oznaczenie drogi ewakuacyjnej do obszaru bezpiecznego Do podania informacji o kierunku stosowany jest znak uzupełniający ze strzałką
3.		Strzałka kierunek ewakuacji Do wyznaczania kierunku ewakuacji (strzałka może być obrócona o wielokrotność kąta 90st. w stosunku do pionu. <u>Znak ten ma zastosowanie wyłącznie jako znak uzupełniający.</u> Przykłady stosowania znaku:
4.		Kategoria: Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Strzałka o nachyleniu 45st. kierunek ewakuacji Do wyznaczania kierunku ewakuacji (strzałka może być obrócona o wielokrotność kąta 90st. w stosunku do 45st. <u>Znak ten ma zastosowanie wyłącznie jako znak uzupełniający.</u> Przykłady stosowania znaku:
5.		Miejsce zbiórki do ewakuacji Oznaczenie bezpiecznego punktu zbiórki do ewakuacji
6.		Miejsce zbiórki do ewakuacji dla inwalidów Wskazuje lokalizację tymczasowej strefy bezpieczeństwa (kryjówek) dla oczekujących pomocy, którzy nie mogą korzystać ze schodów w przypadku ewakuacji
7.		Okno ewakuacyjne z drabiną ewakuacyjną Wskazuje miejsce, w którym znajduje się okno ewakuacyjne z zamontowaną drabiną
8.		Okno ewakuacyjne Wskazuje miejsce, w którym znajduje się okno ewakuacyjne, dzięki któremu służby ratunkowe mogą ratować ludzi za pomocą drabiny

9.		<p>Słuc aby uzyskać dostęp</p> <p>Oznaczenie pokrywy, którą należy słuc w celu uzyskania dostępu do klucza otwierającego wyjście ewakuacyjne</p>
10.		<p>Przekręcić aby otworzyć</p> <p>Informuje, iż należy przekręcić klamkę drzwi bezpieczeństwa w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, aby drzwi się otworzyły</p>
11.		<p>Przekręcić aby otworzyć</p> <p>Informuje, iż należy przekręcić klamkę drzwi bezpieczeństwa w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara, aby drzwi się otworzyły</p>
12.		<p>Pchać aby otworzyć drzwi (lewe)</p> <p>Wskazuje, iż po naciśnięciu drzwi otwierają się na lewo</p>
13.		<p>Pchać aby otworzyć drzwi (prawe)</p> <p>Wskazuje, iż po naciśnięciu drzwi otwierają się na prawo</p>
14.		<p>Przesuń drzwi w prawo aby otworzyć</p> <p>Wskazuje kierunek, w którym otwierają się drzwi przesuwne</p>
15.		<p>Przesuń drzwi w lewo aby otworzyć</p> <p>Wskazuje kierunek, w którym otwierają się drzwi przesuwne</p>
16.		<p>Drzwi otwierają się przez pociągnięcie z lewej strony</p> <p>Wskazuje, że drzwi otwiera się pociągając je z lewej strony</p>
17.		<p>Znaki Środków Ewakuacji Nazwa: Drzwi otwierają się przez pociągnięcie z prawej strony</p> <p>Wskazuje, że drzwi otwiera się pociągając je z prawej strony</p>
18.		<p>Drabina ewakuacyjna</p> <p>Wskazuje lokalizację trwale umocowanej drabiny ewakuacyjnej</p>

19.		Pierwsza pomoc medyczna Oznaczenie lokalizacji sprzętu lub zaplecza pierwszej pomocy
20.		Telefon alarmowy Do wzywania pierwszej pomocy lub ratunku
21.		Lekarz Wskazuje miejsce, gdzie w nagłych wypadkach można znaleźć lekarza
22.		Defibrylator (AED) Wskazuje miejsce, w którym znajduje się automatyczny defibrylator zewnętrzny
23.		Nosze Wskazuje miejsce, w którym znajdują się nosze

Wykorzystano materiały informacyjne ze strony internetowej www.bold.gliwice.pl